

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1319, 11 Απρίλη 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**10-11
Απρίλη**
Απεργία
στα ΕΛΠΕ

18 Απρίλη
Απεργούν
οι ναυτικοί
στα πλοία

25 Απρίλη
Απεργούν
Νοσοκομεία
Σχολεία, Δήμοι

ΑΠΕΡΓΙΕΣ

η μόνη καθαρή έξοδος απ'τα μνημόνια

● Το απεργιακό κίνημα σελ. 2, 4, 5 ● “Καθαρή έξοδος” με βρόμικο πόλεμο; σελ. 3

Η ώρα της εκλογής
αντιπροσώπων

σελ. 6, 7, 10, 11

Κυκλοφορεί
ωρολόγιο πρόγραμμα

σελ. 8, 9

**25
ΑΠΡΙΛΗ**
ΠΟΛΗΝ
ΟΕΝΓΕ

**ΑΠΕΡΓΙΑ
στην ΥΓΕΙΑ**

Αττική: 5ωρη στάση εργασίας (10πμ-3μμ)
Επαρχία: 24ωρη απεργία

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 10.30πμ 1η ΥΠΕ Αλεξάνδρας & Κηφισίας

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Τρίτη 17 Απρίλη, 6πμ, Αγ. Σάββας

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ, ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

**Ξεσηκωνόμαστε
απεργιακά!**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επικοινωνία: 0204 624000 • syntonismos@antarsia.gr • www.syntonismos.gr

Να συντονιστούμε στις 25 Απρίλη

ΔΗΜΟΙ

Με νέα συγκέντρωση την Τρίτη 10/4 έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών συνέχισαν τον αγώνα οι συμβασιούχοι – παρατασιούχοι των δήμων.

Έχει συμπληρωθεί μια βδομάδα από τη δημοσίευση των προσωρινών πινάκων του ΑΣΕΠ, όπου αναγράφονται ποιοί προσλαμβάνονται στις θέσεις εργασίας που προκηρύχθηκαν για να αντικαταστήσουν αυτές στις οποίες εργάζονταν οι παρατασιούχοι. Μια διαδικασία που η κυβέρνηση διαφήμιζε ως προσλήψεις, αλλά που συνοδεύτηκαν από ένα πραγματικό σφαγείο απολύσεων. 9 στους 10 από αυτούς που εργάζονταν για χρόνια με παρατάσεις των συμβάσεών τους πετιούνται εκτός δουλειάς.

“Οι εργαζόμενοι που προσελήφθησαν τώρα δεν έχουν μπει ακόμα για δουλειά στους δήμους, εμάς μας πέταξαν απ’έξω και ήδη φαίνονται οι συνέπειες. Στους περισσότερους δήμους έγινε Πάσχα με τα σκουπίδια στους δρόμους”, τονίζει στην Ε.Α η **Μαργαρίτα**, παρατασιούχα εργαζόμενη στο δήμο Κερατσίνιου. “Όσο για μας τους συμβασιούχους που δεν έχουμε συμπεριληφθεί στους προσωρινούς πίνακες, αυτό που φωνάζαμε από πριν επιβεβαιώνεται. Μείναμε εκτός εργασίας το 95%. Αυτή η προκήρυξη όχι μόνο φωτογραφική για εμάς δεν ήταν – όπως ισχυριζόταν η ΝΔ – αλλά ήταν εναντίον μας. Ήταν εκδικητική για τον αγώνα που δώσαμε και τώρα πια μιλάμε με στοιχεία στα χέρια μας. Περάσαμε μαύρο Πάσχα. Συνάδελφος συμβασιούχος είναι στην εντατική με έμφραγμα και οι κ.Πουλάκης και Σκουρλέτης είναι υπεύθυνοι για αυτό και για ό,τι γίνει”.

Αξιοσημείωτη είναι η προσπάθεια των παρατασιούχων να οργανώσουν τον αγώνα τους. Ελλείψει αγωνιστικών πρωτοβουλιών από την ΠΟΕ ΟΤΑ, οι πρωτοβουλίες ξεπηδάνε από τα κάτω, έχοντας καταφέρει μέχρι τώρα, τη συγκρότηση συν-

τονιστικού, την πραγματοποίηση τεσσάρων συγκεντρώσεων έξω από το Υπουργείο, την οργάνωση ανεπίσημης απεργίας - αποχής από τη δουλειά, τη βδομάδα πριν το Πάσχα και σε μια σειρά περιπτώσεις, την κήρυξη στάσεων εργασίας από τη μεριά των σωματείων.

“Θα συνεχίσουμε τον αγώνα και νομικά και στο δρόμο. Μέχρι να δικαιωθούμε. Καλύπτουμε πάγιες ανάγκες, πληρωνόμαστε από τα ανταποδοτικά τέλη, χρειάζονται όλοι. Κι εμείς κι ακόμα περισσότεροι. Δικαίωση σημαίνει να κόψουν το σβέρκο τους, να μετατρέψουν όλες τις συμβάσεις σε αορίστου χρόνου. Θα κάνουμε συνέλευση όπου θα μπει και η πρόταση για κατασκήνωση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο”, τονίζει η Μαργαρίτα που είναι στην καρδιά αυτών των πρωτοβουλιών.

“Χρειάζεται να γράψεις ότι δεν ανταγωνιζόμαστε τους συναδέλφους που προσελήφθησαν τώρα. Οι ανάγκες είναι τεράστιες. Χρειάζονται και αυτοί και εμείς για να καλυφθούν. Μαζί πρέπει να παλέψουμε”, μας λέει συναδέλφισσά της από το δήμο Καλλιθέας.

Συμπαράσταση

“Συμπαραστεκόμαστε στους συναδέλφους παρατασιούχους που κινδυνεύουν άμεσα με απολύσεις. Ο αγώνας των συμβασιούχων, των παρατασιούχων κι όλων των ελαστικά εργαζόμενων είναι κοινός” υπογραμμίζει ο **Νίκος Χατζάρας**, μέλος του Δ.Σ του Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Αμπελοκήπων – Μενεμένης και μέλος του δικτύου “Σκουπιδιάρα”, που συμμετείχε στη συγκέντρωση της Τρίτης 10/4. “Εμείς στο Βοήθεια στο Σπίτι είχαμε απεργία πριν μερικές μέρες. Αυτό που πήραμε από τη μεριά της κυβέρνησης ήταν υποσχέσεις κι άρα είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Συνέχεια στη σελίδα 5

Πανδημοσιοϋπαλληλικές διαστάσεις παίρνει η πρωτοβουλία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία για απεργία στις 25 Απρίλη.

Εκείνη την ημέρα οι υγειονομικοί προχωράνε σε 24ωρη απεργία και πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, διεκδικώντας μαζικές προσλήψεις και να μην απολυθεί κανένας συμβασιούχος.

Οι εκπαιδευτικοί επίσης προσανατολίζονται σε κινητοποίηση στις 25 Απρίλη. Οι ομοσπονδίες της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, με κεντρικό το ρόλο των αναπληρωτών δασκάλων και καθηγητών, πρακτικά μετέτρεψαν όλες τις Παρασκευές του Μάρτη σε αγωνιστικά συλλαλητήρια με κορύφωση αυτό στις 30 Μάρτη στο κέντρο της Αθήνας. Στη Συνέλευση Αγώνα των αναπληρωτών, που ακολούθησε, η πρόταση για συμμετοχή στις 25/4 βρήκε μαζική ανταπόκριση.

Στους δήμους οι προσλήψεις μόνιμου προσωπικού που υποσχέθηκε η κυβέρνηση πετάνε στην ανεργία σχεδόν 7000 συμβασιούχους – παρατασιούχους των ΟΤΑ που δουλεύουν για χρόνια, τους ίδιους που είχαν παλέψει πριν από ένα χρόνο με την μεγάλη απεργία τους για μόνιμες και μαζικές προσλήψεις. Εδώ κι ένα μήνα με εβδομαδιαίες κινητοποιήσεις και συντονισμό από τα κάτω, παλεύουν για να μην απολυθεί κανείς.

Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ κάτω από αυτές τις πιέσεις, έδωσε υποσχέσεις στην τελευταία του συνεδρίαση στις 1 και 2 Απρίλη, ότι θα δώσει χαρακτηριστικά πανδημοσιοϋπαλληλικής απεργιακής κινητοποίησης στις 25 Απρίλη.

“Στις 25 του Απρίλη, επιτέλους, μπορούν να συντονιστούν όλα τα κομμάτια του δημοσίου,

μόνιμοι και συμβασιούχοι, κάτω από το αίτημα της μονιμοποίησης όλων των συμβασιούχων και των μαζικών προσλήψεων εδώ και τώρα”, τονίζει η προκήρυξη του **Συντονισμού Εναντία στα Μνημόνια**, που διακινείται σε σχολεία, δήμους, νοσοκομεία και άλλους χώρους εργασίας του δημόσιου τομέα. “Αυτή η κινητοποίηση είναι κρίσιμη, γιατί τις ίδιες μέρες η κυβέρνηση ετοιμάζει τα νομοσχέδια για την τέταρτη αξιολόγηση που θα φέρουν ένα νέο τσεκούρι στα δικαιώματα, τους μισθούς και τις συντάξεις μας. Να στείλουμε το μήνυμα στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ ότι κανένας εργαζόμενος δεν πιστεύει την προπαγάνδα τους ότι τον Αύγουστο η χώρα βγαίνει από τα μνημόνια, ότι η λιτότητα και οι περικοπές δεν θα αφήσουμε να συνεχιστούν. Αντί να δίνουν δις για να φτιάξουν τέσσερις νέες φρεγάτες, αντί να ξεζουμίζουν τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους για να φτιάξουν τα ματωμένα «πλεονάσματά» τους, να διεκδικήσουμε χρήματα για μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων, για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, για αυξήσεις στους μισθούς.

Να οργανώσουμε την απεργιακή κινητοποίηση της 25 Απρίλη σε κάθε χώρο δουλειάς. Με Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις, εξορμήσεις να κινητοποιήσουμε όλους τους συναδέλφους για μαζική συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση και στα συλλαλητήρια. Και η συνέχεια θα έρθει στις 16 Μάη στην πανεργατική απεργία που οργανώνουν τα συνδικάτα (και η ΑΔΕΔΥ την έχει ήδη αποφασίσει) για να σταματήσουμε όλοι οι εργαζόμενοι μαζί τα μέτρα που φέρνει η ολοκλήρωση της τέταρτης αξιολόγησης”, καταλήγει μεταξύ άλλων η προκήρυξη του Συντονισμού.

ΥΓΕΙΑ

Σε 24ωρη απεργία κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία όλης της χώρας, την Τετάρτη 25 Απρίλη. Πανελλαδική συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί την ίδια μέρα στην 1η ΥΠΕ και θα ακολουθήσει πορεία προς τα Υπουργεία Εργασίας και Υγείας. Για τα νοσοκομεία της Αττικής η ΠΟΕΔΗΝ έχει κηρύξει 5ωρη στάση εργασίας.

Ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ.Σάββας και μέλος του Συντονιστικού των Νοσοκομείων, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Είναι μια απεργία που ήρθε από τα κάτω, μέσα από τις πιέσεις που βάζει στη συνδικαλιστική ηγεσία το ζήτημα των συμβασιούχων και πατάει πάνω σε μια ολόκληρη εμπειρία αγώνων στα νοσοκομεία το τελευταίο διάστημα. Η κυβέρνηση κάτω από το βάρος των απεργιακών κινητοποιήσεων έχει αναγκαστεί να κάνει παρατάσεις, πρώτα με τους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ τον περασμένο Δεκέμβρη και πιο πρόσφατα με τους επικουρικούς μέσω ΕΣΠΑ. Αλλά αυτό δεν αρκεί. Μέχρι το τέλος του 2018 χιλιάδες επικουρικοί και συμβασιούχοι στην Υγεία απολύονται. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε απεργιακά για να επιβάλλουμε την μονιμοποίηση όλων.

Με αυτό το σκεπτικό, στην τελευταία συνέλευση του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων** αποφασίσαμε να προτείνουμε την 25η Απρίλη ως ημέρα απεργιακής δράσης στην Υγεία και να πιέσουμε την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΕΝΓΕ και τα σωματεία να κηρύξουν απεργία διεκδικώντας τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, μαζικές προσλήψεις και γενναία αύξηση της χρηματοδότησης. Πράγματι λίγες μέρες μετά το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ υιοθέτησε την πρόταση κηρύσσοντας 24ωρη απεργία πανελλαδικά.

Απ’ότι φαίνεται η πρωτοβουλία αυτή παίρνει ευρύτερες διαστάσεις, καθώς και η ΑΔΕΔΥ αναμένεται να κηρύξει απεργιακή κινητοποίηση. Είναι μια σημαντική ευκαιρία να συντονιστούμε με τους συναδέλφους στους δήμους, τα σχολεία και όλο το δημόσιο και να βγούμε μαζί στο δρόμο. Να στείλουμε κοινό μήνυμα. Οι συμβασιούχοι από κάθε κλάδο όπως κι αν τους λένε, είτε επικουρικούς, είτε αναπληρωτές, είτε παρατασιούχους κλπ, δίνουν μεγάλες μάχες για να κρατήσουν τις δουλειές τους. Το να ενωθούν αυτές οι μάχες, θα βάλει μεγάλη πίεση στην κυβέρνηση. Μόνο έτσι θα κερδίσουμε μόνιμη και σταθερή εργασία για όλες και όλους.

Στα νοσοκομεία οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες που συσπειρώνονται στο Συντονιστικό Νοσοκομείων έχουμε ξεκινήσει την οργάνωση της απεργίας με εξορμήσεις και συνελεύσεις. Στον Αγ.Σάββα προγραμματίζουμε γενική συνέλευση στις 19 Απρίλη, ενεργοποίηση της επιτροπής αγώνα, εξορμήσεις και ενημερώσεις μέσα στο νοσοκομείο”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

• Σύσκεψη του Συντονιστικού Νοσοκομείων θα γίνει στις 17/4 στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου Αγ. Σάββας, 6μμ.

Πανό της ΠΕΝΕΝ στο αντιρατσιστικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, 17 Μάρτη

Η “καθαρή έξοδος” περνάει από έναν βρόμικο πόλεμο;

Το τελευταίο διάστημα η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμένου όλο και περισσότερο συνδυάζει τους ισχυρισμούς ότι ετοιμάζει μια καθαρή έξοδο από τα Μνημόνια με πατριωτικούς βρυχηθμούς στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Από τη μια μεριά ο Τσακαλώτος δηλώνει ότι εργάζεται για να εξασφαλίσει την υποστήριξη των ευρωπαϊκών θεσμών και του ΔΝΤ για να είναι διαχειρίσιμο το χρέος μετά τον Αύγουστο. Και ταυτόχρονα ο Καμένος βεβαιώνει ότι το Πολεμικό Ναυτικό και η Πολεμική Αεροπορία είναι έτοιμα να δώσουν μάχη από τα Ίμια ως την Κύπρο για να προασπίσουν τα σύνορα της χώρας που είναι και σύνορα της ΕΕ και φτάνουν μέχρι εκεί που φτάνει και η ΑΟΖ της Κύπρου!

Το δόγμα ότι η γεωστρατηγική σημασία της Ελλάδας ενισχύει τη θέση της χώρας στις οικονομικές διαπραγματεύσεις με τους “εταίρους και

συμμάχους” δεν είναι καινούργιο. Όλες οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ όλα τα προηγούμενα χρόνια φρόντιζαν να ντύνουν την πολιτική τους με τέτοιες δικαιολογίες. Χάρη στη βάση της Σούδας “εξασφαλίζουμε” τη στήριξη των αμερικάνων και επειδή είμαστε “μπαλκόνι της Ευρώπης” στη Μέση Ανατολή αναβαθμίζεται η θέση “μας” στην ΕΕ.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κληρονόμησε και αγκάλιασε θερμά αυτό το δόγμα σε μια περίοδο όπου η όξυνση των ανταγωνισμών κλιμακώνει επικίνδυνα το κόστος της “γεωστρατηγικής σημασίας”. Στη Συρία οι ΗΠΑ, η Ρωσία, το Ισραήλ, η Τουρκία, το Ιράν κάνουν πόλεμο. Κάθε μέρα δηλώνουν ότι νίκησαν το Ισλαμικό Κράτος και τώρα πάνε για την ανοικοδόμηση της χώρας και κάθε μέρα κλιμακώνουν τις επιθέσεις για το μοίρασμα της Συρίας σε ζώνες επιρροής. Ο Τραμπ απειλεί με νέα επίθεση παρέα με τον Μακρόν και την Τερέζα Μέι. Το Ισραήλ ήδη βομβαρδίζει και στη Συρία και στη Γάζα.

Εμπλοκή

Η εμπλοκή της κυβέρνησης Τσίπρα είναι άμεση. Κάθε πολεμική επιχείρηση ΗΠΑ-Βρετανίας-Γαλλίας στη Συρία διευκολύνεται από τις βάσεις στην Κρήτη και στην Κύπρο. Η συνεργασία με το Ισραήλ έχει φτάσει σε κοινές αεροπορικές ασκήσεις που απλώνονται από τα παράλια της ανατολικής Μεσογείου μέχρι την Ιταλία ως επίδειξη της δύναμης που θα προστατεύει τον αγωγό μεταφο-

ράς αερίου από την Κύπρο στην ΕΕ. Οι παλικαρισμοί του Καμένου υπολογίζουν σε τέτοιες πλάτες και ανεβάζουν το θερμόμετρο με την Τουρκία για χάρη των γεωτρήσεων της Noble, της Total και της Exxonmobil.

Το εργατικό κίνημα που παλεύει ενάντια στα μνημονιακά “προαπαιτούμενα” έχει κάθε λόγο να απλώσει τους αγώνες και ενάντια στην πολεμική “γεωστρατηγική αναβάθμιση”. Όσο αντιδραστική είναι η εισβολή Ερντογάν ενάντια στους Κούρδους της Συρίας, άλλο τόσο αντιδραστική είναι η εμπλοκή Τσίπρα-Καμένου στο πλευρό Τραμπ, Μακρόν και Νετανιάχου. Μπορούμε και πρέπει να παλέψουμε ενάντια στην απειλή ενός άδικου ελληνοτουρκικού πολέμου απαιτώντας τη μονομερή απεμπλοκή από αυτές τις βρόμικες εξορμήσεις, χωρίς να μην αλλά.

Η Αριστερά που θέλει να στηρίξει τους εργατικούς αγώνες και να δώσει εναλλακτική απέναντι στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να είναι ξεκάθαρη σε αυτά τα ζητήματα. Είναι λάθος να κάνει ο Ριζοσπάστης επίθεση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ για “πασιφισμό” και να δηλώνει προθυμία να πολεμήσει για τα κοιτάσματα πετρελαίου! Συγκεκριμένα ο **Κ. Μπορμπότης** από την ιδεολογική επιτροπή της ΚΕ του ΚΚΕ γράφει στις 31/3 στον Ρ: “Το ΚΚΕ δεν αδιαφορεί γενικά για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας, τα κοιτάσματα πετρελαίου κ.λπ. (...) Αδιαφορεί για όλα αυτά, τελικά, όποιος δεν σκοπεύει να παλέψει για την εργατική εξουσία, που θα στηριχτεί στις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας και θα τις αξιοποιήσει στο έπακρο για τη λαϊκή ευημερία”.

Αμα θυσιάσουμε τον ανθό της εργατικής τάξης στο βωμό ενός αντιδραστικού πολέμου δεν θα φτάσουμε πιο κοντά στην εργατική εξουσία. Το αντίθετο ισχύει. Η αντίσταση στα πολεμικά σχέδια ενισχύει τους εργατικούς αγώνες συνολικά. Μόνο με αυτή τη δύναμη μπορούμε να πετύχουμε την ανατροπή του συστήματος που γεννάει φτώχεια και πόλεμο.

Ως πότε η κυβέρνηση θα ξεπλένει τους χρυσαυγίτες;

Μια ακόμη εξοργιστική κίνηση νομιμοποίησης των ναζί της Χρυσής Αυγής καταγράφηκε στο ιστορικό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ την Κυριακή. Στην τελετή υποδοχής του «αγίου» φωτός έδωσαν το παρών οι υπόδικοι χρυσαυγίτες Η. Παναγιώταρος και Χ. Παππάς, καθώς και οι Π. Μουλιανάκης, Χ. Κυριτσόπουλος, στελέχη του δουλεμπορικού «σωματείου» που έχει στήσει η ΧΑ στη ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος.

Το ότι οι χρυσαυγίτες εγκληματίες μπορούν και παράστανται ακόμα σε τελετές (όσο γελοίες κι αν είναι) δίπλα σε βουλευτές της κυβέρνησης είναι μια πρόκληση που έρχεται να προστεθεί στις αντιτουρκικές φιέστες στο Καστελόριζο μαζί με Κασιδιάρηδες και τις δηλώσεις του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου για «σύγκλιση» με τη ΧΑ. Σε αυτές και άλλες περιπτώσεις, το κοινό νήμα είναι ότι η κυβέρνηση αποφεύγει να αντιμετωπίζει τους υπόδικους ναζί και τα υπόλοιπα στελέχη της ναζιστικής συμμορίας σαν αυτό που είναι: μέλη μιας εγκληματικής συμμορίας.

Παρέα με μια συμμορία λοιπόν μπορεί και συζητάει το ενδεχόμενο «ένταξης» της στο δημοκρατικό τόξο, παρέα με μια συμμορία οξύνει την επιθετικότητα της ελληνικής πλευράς στο Αιγαίο με εκδηλώσεις στο Καστελόριζο, παρέα με μια συμμορία συνεχίζει το έθιμο της υποδοχής του «αγίου» φωτός με τιμές αρχηγού κράτους (και ανάλογο κόστος, δημοσία δαπάνη φυσικά).

Και όμως, δεν πάνε ούτε δύο βδομάδες που στη δίκη της Χρυσής Αυγής αποκαλύφθηκε η ενεργοποίηση όλων των βαθμίδων ιεραρχίας της ναζιστικής οργάνωσης στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα (μέχρι τον Μιχαολιάκο).

Συνέχεια στη σελ. 16

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Η Θεσσαλονίκη προειδοποιεί για το νερό

Στις κυβερνητικές πολιτικές που απαξιώνουν τις δημόσιες εταιρίες νερού προωθώντας το ξεπούλημά τους, αποδίδει το ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ την ευθύνη για την ταλαιπωρία που υπέστησαν χιλιάδες Θεσσαλονικείς πριν μερικές μέρες όπου χιλιάδες νοικοκυριά έμειναν για αρκετές μέρες χωρίς νερό λόγω της θραύσης κεντρικού αγωγού στο δίκτυο ύδρευσης.

“Το μαρτύριο της έλλειψης του νερού, θα είχε αποφευχθεί αν οι διοικήσεις της ΕΥΑΘ είχαν υλοποιήσει τις εδώ και χρόνια προγραμματισμένες επενδύσεις στο δίκτυο.

Όλες οι, πρώην και νυν, μνημονιακές κυβερνήσεις, ψήφιζαν και εφάρμοζαν νόμους που υποχρέωναν στη μείωση των μισθών των εργαζομένων, στη διανομή υπερκερδών στους μετόχους, στην κοστολόγηση του νερού ως εμπορεύματος. Αλλά κανένα νόμο δεν ψήφισαν για να επιβάλλουν την συντήρηση και βελτίωση των υποδομών, ώστε να αποτραπεί η παραμικρή πιθανότητα στέρησης του νερού στους πολίτες” καταγγέλει το ΣΕΚΕΣ.

Φωνάζουμε

“Το κίνημα για το δημόσιο νερό, οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις ύδρευσης και οι συλλογικότητες των πολιτών, εδώ και χρόνια φωνάζουμε: «το νερό είναι κοινό αγαθό, ανθρώπινο δικαίωμα και όχι εμπόρευμα». Ότι η ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης του κύκλου του νερού οδηγεί μαθηματικά στην αποθέωση των οικονομικών δεικτών και την απαξίωση των υποδομών και όχι στη βελτίωση των υπηρεσιών

Ας γίνει το πάθημα, μάθημα: Αποδέσμευση, τώρα, των επιχειρήσεων ύδρευσης από το Υπερταμείο και το χρηματιστήριο, μεταφορά τους κατά 100% στο δημόσιο με καθοριστικό έλεγχο των πολιτών και των εργαζομένων, ολόπλευρος προσανατολισμός της λειτουργίας τους στην καθολική πρόσβαση όλων σε υψηλού επιπέδου υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης”.

Συντονισμός ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις

Συνεχίζεται η καμπάνια του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, προσπαθώντας να συμβάλει στην οργάνωση της αντίστασης στις ιδιωτικοποιήσεις. Τη Μεγάλη Βδομάδα έγιναν εξορμήσεις σε μια σειρά χώρους δουλειάς που βρίσκονται αντιμέτωποι με τα ξεπουλήματα που προωθεί η κυβέρνηση όπως στη ΔΕΣΦΑ, στη ΔΕΗ του Ρουφ και στον ΑΔΜΗΕ στη Δυρραχίου.

Εν τω μεταξύ η κυβέρνηση προχωράει εντός των ημερών στην κατάθεση νομοσχεδίου για την “αποεπένδυση της ΔΕΗ”. Έτσι ονομάζουν ο Τσίπρας και ο Σταθάκης το ξεπούλημα των λιγνιτικών μονάδων σε Φλώρινα και Μεγαλόπολη. Η ιδιωτικοποίηση των λιγνιτικών μονάδων μαζί με την ιδιωτικοποίηση του 17% της ΔΕΗ, που προωθούν αμέσως μετά, θα είναι το μεγαλύτερο έγκλημα σε βάρος της ΔΕΗ και το μεγαλύτερο πακέτο ιδιωτικοποίησης.

Η κυβέρνηση επιταχύνει τις ιδιωτικοποιήσεις σε όλα τα κοινωνικά αγα-

θά, το αργότερο μέχρι την ολοκλήρωση της τέταρτης αξιολόγησης τον Αύγουστο. Πρόκειται για την μεγαλύτερη λεηλασία στα δημόσια αγαθά που έχει τολμήσει οποιαδήποτε κυβέρνηση μέχρι τώρα. Βάζει μπρός, να ιδιωτικοποιήσει τους επόμενους μήνες, με διαδικασίες fast track, όσα δεν έχουν καταφέρει οι κυβερνήσεις 30 χρόνια τώρα. Μαζί με την ΔΕΗ θέλουν να ιδιωτικοποιήσουν την ΕΥΔΑΠ και την ΕΥΑΘ, τις Αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, τη ΔΕΣΦΑ, την ΕΕΣΤΥ, την Εγνατία Οδό, τα Λιμάνια κλπ.

Κοινωνικά αγαθά

Όπως επισημαίνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια “αν περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις που προγραμματίζει η κυβέρνηση, εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι θα χάσουν τον πρόσβαση τους σε κοινωνικά αγαθά που είναι απόλυτα απαραίτητα για να ζήσουν. Το Νερό, το ρεύμα, τις μεταφορές κλπ. Θα φτιαχτούν εργα-

σιακά κάτεργα σε μια σειρά από χώρους σαν αυτό που προσπαθεί να χτίσει η Cosco στο λιμάνι του Πειραιά. Και βέβαια θα χτυπηθεί ο συνδικαλισμός στο πιο δυνατό κομμάτι της εργατικής τάξης που με τους αγώνες του έχει βοηθήσει καθοριστικά τις κατακτήσεις που έχει συνολικά το εργατικό κίνημα.

Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ έχουν την εμπειρία από τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις που έγιναν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ πριν λίγα χρόνια, κατά κύριο λόγο από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Χρειάζεται τώρα να ξαναβάλουμε μπρός τις μηχανές με τον ίδιο τρόπο, και με την ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ μαζί που ήδη έχει αποφασίσει 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες με την κατάθεση του νομοσχεδίου για την πώληση των λιγνιτικών μονάδων. Να προχωρήσουν όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία σε συνελεύσεις και συγκεντρώσεις που να ξεκινήσουν την μάχη.

Χρειάζεται περισσότερο από ποτέ, κοινός συντονισμένος αγώνας όλων μαζί ΤΩΡΑ και όχι όταν η κυβέρνηση πηγαίνει τμηματικά να χτυπάει τότε τον ένα και τότε τον άλλο κλάδο”.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Σημαντική επιτυχία των δυνάμεων της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στους ηθοποιούς αφού η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών (ΑΣΗ) για 3η συνεχή φορά, αυξάνοντας τις ψήφους, της έβγαλε μια έδρα στο ΔΣ του ιστορικού Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ), έναν αντιπρόσωπο για το συνέδριο του ΕΚΑ και έναν αντιπρόσωπο για το συνέδριο της ΠΟΘΑ. Στα θετικά των φετινών εκλογών ήταν η συνολική αύξηση της συμμετοχής.

“Πρόκειται για μια επιτυχία που έρχεται σε μια περίοδο που το σωματείο μετά από χρόνια αρχίζει να κινείται διεκδικώντας Συλλογικές Συμβάσεις και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας. Η ΑΣΗ ήταν από τις δυνάμεις που από την αρχή πιέζαμε για αγωνιστικές κινητοποιήσεις ενάντια στην εργασιακή αсуδωσία που έχουν επιβάλει στον κλάδο οι εργοδότες.

Η επιτυχία μας αυτή, μας βάζει επιπλέον καθήκοντα για την επόμενη περίοδο αφού έχουμε μπροστά μας μεγάλες μάχες και για τα εργασιακά ζητήματα του κλάδου αλλά και πολιτικές μάχες, για την συμμετοχή των συναδέλφων στους αγώνες ενάντια στο ρατσισμό, στο φασισμό, στο πόλεμο. Για μια τέχνη στην υπηρεσία της κοινωνίας και όχι στην υπηρεσία του κέρδους”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Αλέξης Μαρτζούκος** που εκλέχθηκε στο ΔΣ του ΣΕΗ με την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα

(σε παρένθεση τα αποτελέσματα το 2016)
ΨΗΦΙΣΑΝ 539 (449), Άκυρα 8 (13), Λευκά 15 (25)
ΔΕΗ-ΠΑΜΕ: 392 ψήφους, 13 έδρες στο ΔΣ, 5 για ΕΚΑ, 8 για ΠΟΘΑ (293, 12 έδρες)
ΕΚΚΙΝΗΣΗ: 79 ψήφους, 3 στο ΔΣ, 1 για ΕΚΑ, 2 για ΠΟΘΑ (93, 4 έδρες)
ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ: 36 ψήφους, 1 στο ΔΣ, 1 για ΕΚΑ, 1 για ΠΟΘΑ (24, 1 έδρα)

ΡΑΦΗΝΑ

Το Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής, που συνεδρίασε στις 3/4 γνωμοδότησε τελικά υπέρ της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) για τον εγκαταλισμό 15χλμ του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας «με πρωτοφανείς αδιαφανείς και αντιδημοκρατικές διαδικασίες και απουσία τουλάχιστον του 1/3 των συμβούλων», όπως καταγγέλλει η «Κίνηση για την προστασία και την προβολή του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας».

Μέλη της Κίνησης για το Ρέμα, μέλη του Συλλόγου «ΡΟΗ - Πολίτες Υπερ των Ρεμάτων», μέλη των Κινήσεων για τον Ποδονίφτη και την Πικροδάφνη, αρκετοί Ραφηνιώτες, φίλοι της φύσης και των Ρεμάτων βρέθηκαν στη Συνεδρίαση για να υποστηρίξουν το αυτονόητο.

Αλλά, όπως αναφέρει στο δελτίο τύπου που εξέδωσε η «Κίνηση για την προστασία και την προβολή του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας»: «Ο πρόεδρος του Π.Σ. κ.Σχινάς αρνήθηκε πεισματικά να θέσει σε συζήτηση και ψηφοφορία αίτημα αναβολής της συζήτησης που έθεσαν τόσο περιβαλλοντικοί Σύλλογοι, όσο και η πλειοψηφία των παρατάξεων της αντιπολίτευσης...

Η αντιδημοκρατικότητα του προεδρείου κορυφώθηκε όταν στην ψηφοφορία δια ανατάσεως χειρός φάνηκε ότι η ΜΠΕ καταψηφίζεται από την πλειοψηφία των παρισταμένων συμβούλων και αντί ο κ.Σχινάς να προχωρήσει σε καταμέτρηση των ψήφων, έβγαλε το αποτέλεσμα βάσει των εδρών που κατέχει η κάθε παράταξη, με αποτέλεσμα μια fake απόφαση θετικής γνωμοδότησης που βασίστηκε σε “θετικές” ψήφους συμβούλων που δεν ήταν εκεί.

Η συνεδρίαση έδειξε ότι το έργο είναι προαποφασισμένο. Τα συμφέροντα που διακυβεύονται πάνω στις πλάτες του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας και των κατοίκων της Ραφήνας είναι τεράστια. Το “προς πώληση” λιμάνι της Ραφήνας για να προσελκύσει επενδυτές χρειάζεται υποδομές (προαστιακός, Αττική οδός και άλλα συναφή έργα) και δυστυχώς το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας δημιουργεί εμπόδια σε αυτούς τους σχεδιασμούς...

Δυστυχώς η Περιφέρεια Αττικής και το Υπουργείο Υποδομών & Μεταφορών δε διδάχθηκαν από τις πρόσφατες πλημμύρες και βαδίζουν στα ίδια αποτυχημένα μονοπάτια των “γκρι” υποδομών που έπνιξαν ήδη τη Μάνδρα και στο μέλλον θα πνίξουν και τη Ραφήνα».

Απεργία στα καράβια

Σε 24ωρη απεργία προχωρούν οι ναυτεργάτες στις 18 Απρίλη, όπως αποφασίστηκε στην τελευταία συνεδρίαση της Πανελλήνιας Ναυτικής Ομοσπονδίας. Βασικό ζήτημα για την απεργία αποτελεί το σχέδιο υπουργικής απόφασης του Υπουργείου Ναυτιλίας, που όπως καταγγέλουν τα συνδικάτα των ναυτικών, θα δίνει το δικαίωμα στους εφοπλιστές να κινούν τα πλοία μεταφοράς εμπορευμάτων με την ελάχιστη στελέχωση, χωρίς συλλογικές συμβάσεις και κοινωνική ασφάλιση.

“Η συνεχιζόμενη και διογκούμενη αδιέξοδη κι ανάλγητη συμπεριφορά της κυβέρνησης και τα συνεχή κτυπήματα της εργατικής τάξης δεν αφήνουν περιθώρια για άλλες επιλογές” τονίζει η ΠΝΟ, προαναγγέλοντας κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Παράλληλα με την αντίσταση στην υπουργική απόφαση, οι ναυτεργάτες απεργούν διεκδικώντας μεταξύ άλλων επίλυση του συνταξιοδοτικού, άμεση και πλήρη καταβολή των δεδουλευμένων, ΣΣΕ με αυξήσεις.

Υποχώρηση

Με την απεργία στις 18/4, οι ναυτεργάτες ξαναπίνουν το νήμα των μεγάλων απεργιακών αγώνων του πρόσφατου παρελθόντος. Αρκετές φορές μάλιστα με τις απεργίες τους – ακόμα κι επιστρατευμένοι – κατάφεραν να οδηγήσουν τις κυβερνήσεις σε υποχώρηση.

Η μάχη για την επαρκή στελέχωση των πληρωμάτων στα καράβια και ο αγώνας για ΣΣΕ έχει αναζωπυρωθεί αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια, καταγράφοντας μεγάλους απεργιακούς αγώνες με πιο εμβληματική ίσως την απεργία διαρκείας το Φλεβάρη του 2013 όταν η κυβέρνηση τότε του Σαμαρά, επέλεξε το μέτρο της επιστράτευσης, προκαλώντας ακόμα και πανεργατική απεργία σε συμπαράσταση με τους απεργούς. Πιο πρόσφατα, τον περασμένο Μάη, οι ναυτεργάτες με την 4ημερη απεργία τους είχαν δώσει απάντηση στο νέο μνημόνιο, δείχνοντας το δρόμο της κλιμάκωσης μετά τη γενική απεργία που είχε γίνει στις 17 εκείνου του μήνα, ενώ σε απεργιακές κινητοποιήσεις είχαν προχωρήσει μετά από κάλεσμα της ΠΕΝΕΝ και οι ναυτεργάτες σε μια σειρά πλοία το επόμενο διάστημα.

Η επιτυχία της απεργίας στις 18/4 και η υλοποίηση των υποσχέσεων του συνδικάτου για κλιμάκωση, μπορεί να οδηγήσει το Υπουργείο Ναυτιλίας σε υποχώρηση.

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους

Νέα πανεκπαιδευτική κινητοποίηση για τις 25/4 πρότεινε η Πανελλαδική Συνέλευση Αγώνα των Αναπληρωτών και Αδιόριστων Εκπαιδευτικών που συνεδρίασε μαζί με εκπρόσωπους εκπαιδευτικών σωματείων απ'όλη την Ελλάδα, και με την παρουσία φοιτητών, στο αμφιθέατρο του Παιδαγωγικού αμέσως μετά την 24ωρη απεργία και τη μεγαλειώδη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας στις 30/3.

“Η μέρα αυτή (25/4) να είναι μέρα κινητοποίησης για όλη την εκπαίδευση σε κάθε πόλη και να επιδιώξουμε να ενεργοποιηθεί όλος ο κόσμος της εκπαίδευσης παντού. Επιδιώκουμε να συναντηθούμε με τους συμβασιούχους της υγείας και άλλων χώρων των ελαστικά εργαζόμενων που έχουν αποφασίσει κινητοποιήσεις για εκείνη τη μέρα στο κέντρο της Αθήνας και να σηματοδοτήσουμε ένα μεγάλο αγωνιστικό ποτάμι ενάντια στην ελαστική – μαύρη εργασία που τσακίζει τη νεολαία και τα δικαιώματα σε όλους τους χώρους εργασίας”, αναφέρεται στην ανακοίνωση που εκδόθηκε αμέσως μετά την Συνέλευση Αγώνα.

“Η πρόταση για νέα απεργία στις 25/4 σε συντονισμό με τους υγειονομικούς και άλλους κλάδους του δημόσιου τομέα είναι το καλύτερο βήμα κλιμάκωσης του αγώνα μας”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Στέλιος Γιαννούλης** αναπληρωτής εκπαιδευτικός στη Βούλα, μέλος του Δικτύου Αντικαπιταλιστών εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας” και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια.

“Οι κινητοποιήσεις των τελευταίων έξι εβδομάδων και ειδικά αυτή στις 30/3, έδειξαν

ΣΧΟΛΕΙΑ

την μεγάλη αντοχή του εκπαιδευτικού κινήματος και έστειλαν μήνυμα ανυποχώρητου αγώνα. Το υπουργείο τρέχει να ανακοινώσει τους διορισμούς των αναπληρωτών νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά πιστεύοντας πως έτσι θα φρενάρει την δυναμική των κινητοποιήσεων και θα αναγκάσει τους αναπληρωτές να γυρίσουν σπίτια τους. Όμως τα τεράστια προβλήματα στην παιδεία και η επιμονή των αναπληρωτών όλο αυτό το χρονικό διάστημα δεν αφήνουν περιθώρια για πισωγύρισμα.

Κλιμάκωση

Είναι πολύ σημαντικό αυτή τη στιγμή ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να προχωρήσουν στην ανακοίνωση νέας απεργία στις 25/4. Θέλουμε να συνεχίσουμε με απεργιακή κλιμάκωση -και όχι με στάσεις εργασίας- σε συντονισμό με τις υπόλοιπες ομοσπονδίες του δημοσίου. Αυτός είναι ο δρόμος για να μπορέσουμε να σπάσουμε τις μνημονιακές πολιτικές του Γαβρόγλου και της κυβέρνησης.

Φτάσαμε ως εδώ με απεργία μέχρι και την τελευταία μέρα πριν το κλείσιμο των σχολείων. Έξι βδομάδες πριν αναπληρωτές και μόνιμοι εκπαιδευτικοί σε κάθε περιοχή της χώρας ξεκίνησαν με κατά τόπους κινητοποιήσεις. Στη συνέχεια φτάσαμε στις πρωτοφανείς σε μέγεθος και παλμό συγκεντρώσεις έξω από το υπουργείο Παιδείας όλο το Μάρτη και στη μεγάλη πανελλαδική, πανεκπαιδευτική απεργία και διαδήλωση των χιλιάδων στις 30/3 στο κέντρο της Αθή-

νας και σε όλη την Ελλάδα.

Πρόκειται για ένα πραγματικό ξεσηκωμό των αναπληρωτών που δεν αντέχουν άλλο την κοροϊδία, και που ανάγκασε και τις ομοσπονδίες να βγάλουν απεργιακές κινητοποιήσεις.

Στην διαδήλωση στις 30/3 είδαμε να διαδηλώνουν μαζί μας εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία αλλά και από το υπουργείο Πολιτισμού. Πρόκειται για ένα σημαντικό βήμα ενοποίησης των αγώνων μας που αποδεικνύει πως το αίτημα για Μόνιμους Μαζικούς Διορισμούς δεν περιορίζεται μόνο στον κλάδο της εκπαίδευσης. Η μάχη που δίνουν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, στους Δήμους, στο Βοήθεια στο Σπίτι, στο υπουργείο Πολιτισμού αλλά και στο ιδιωτικό τομέα ενάντια στις ελαστικές σχέσεις εργασίας, είναι μάχη ολόκληρης της εργατικής τάξης για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Ο συντονισμός με όλα τα κομμάτια που αγωνίζονται ενάντια στην εργασιακή ομηρία για μόνιμες προσλήψεις και κάλυψη των τεράστιων αναγκών της δημόσιας παιδείας, της δημόσιας υγείας, της στελέχωσης των κοινωνικών υπηρεσιών σε όλο το φάσμα του δημόσιου τομέα είναι μονόδρομος για να σπάσουμε την μνημονιακή κατρακύλα της κυβέρνησης.

Η Τετάρτη 25/4 πρέπει να είναι ένας μεγάλος ξεσηκωμός που θα στείλει το μήνυμα πως δεν κάνουμε βήμα πίσω από το αίτημά μας για Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Αμέσως μετά τις διακοπές ετοιμαζόμαστε για κλιμάκωση του αγώνα με απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας μέχρι τη νίκη”, τόνισε ο Σ. Γιαννούλης.

ΔΗΜΟΙ

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Χρειάζεται να συνεχίσουμε όλοι μαζί. Συμβασιούχοι – παρατασιούχοι, οκτάμηνα, μόνιμοι εργαζόμενοι, νεοπροσληφθέντες κλπ. Τις διαφορετικές συμβάσεις τις φτιάχνουν οι κυβερνήσεις. Εμείς δεν έχουμε να χωρίσουμε κάτι. Μαζί δουλεύουμε και μαζί πρέπει να παλέψουμε για να γίνουν όλες οι προσλήψεις που χρειάζονται. Και νέων εργαζόμενων αλλά και μονιμοποιώντας όσους εργάζονται μέχρι τώρα ως συμβασιούχοι” σημειώνει ο **Νίκος Χατζάρας** και συνεχίζει αναφερόμενος στην απεργιακή κινητοποίηση της 25ης Απρίλη: “Είναι σημαντικό το γεγονός ότι η διεκδίκηση για μαζικές προσλήψεις και μόνιμη και σταθερή εργασία ενώνει όλο το δημόσιο. Η ίδια κατάσταση με τους δήμους υπάρχει στην εκπαίδευση, στα νοσοκομεία και παντού.

Όλες οι δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες είναι ρημαγμένες από τις ελλείψεις. Στις 25 Απρίλη χρειάζεται να φανεί αυτή η σύνδεση και στο δρόμο. Έχει ξεκινήσει η πρωτοβουλία για απεργία και διαδήλωση από τους συναδέλφους στα νοσοκομεία. Απ’ ότι μαθαίνουμε και οι εκπαιδευτικοί προσανατολίζονται να συμμετέχουν. Πρέπει να συμμετέχουμε κι εμείς οι εργαζόμενοι στους δήμους ώστε να είναι μια μαζική κινητοποίηση όλων των συμβασιούχων – και των μόνιμων συναδέλφων μας – που θα απαιτεί το αυτονόητο. Μονιμοποίηση όλων, μαζικές προσλήψεις για να καλυφθούν οι ανάγκες, σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους”.

Σ.Μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Σύσκεψη συντονισμού για τη διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής εργασίας κάλεσε το **Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού του ΥΠ.ΠΟ** (ΣΕΠ-ΥΠΠΟ) στις 27 Μάρτη με την παρουσία εργαζόμενων από το **Σύλλογο Εκτάκτων Αρχαιολόγων**, το **Σύλλογο Συντηρητών Αρχαιοτήτων** και **Έργων Τέχνης Τ.Ε.**, το **Σωματείο Εργαζομένων Συμβασιούχων Υπηρεσίας Ασύλου**, το **Σωματείο Εργαζομένων Αττικού Νοσοκομείου**, την **Ομοσπονδία Υπαλλήλων τέως ΥΠ.ΑΝ**, την **ΠΟΕΙΔΔ**, την **Attack** και τον **Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια**. Η σύσκεψη κατέληξε μεταξύ άλλων σε απόφαση για συμμετοχή σε όλες τις απεργιακές και άλλες δράσεις και κινητοποιήσεις συμβασιούχων του Δημοσίου (Δήμοι, Παιδεία, Νοσοκομεία) και συμμετοχή στην απεργία στις 25 Απρίλη.

“Η μάχη για για μόνιμη και σταθερή δουλειά ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φουντώνει σε όλο το δημόσιο τομέα. Η πρόταση για κοινή απεργιακή κινητοποίηση στις 25 Απρίλη είναι πολύ σημαντική και κινείται σε αυτή την κατεύθυνση.”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Αντώνης Σκαρπέλης** γραμματέας του ΣΕΠ-ΥΠΠΟ.

Νέα ανοιχτή σύσκεψη για κοινή δράση στο ζήτημα της μόνιμης και σταθερής εργασίας οργανώνει το ΣΕΠ-ΥΠΠΟ στις 20 Απρίλη στο Εργατικό Κέντρο της Αθήνας.

ΕΛΠΕ

48ωρη απεργία στα διυλιστήρια της Θεσσαλονίκη στις 10 και 11 Απρίλη και 24ωρη στις 11 Απρίλη στα διυλιστήρια της Ελευσίνας και του Ασπρόπυργου στην Αττική προκήρυξε το Σωματείο Εργολαβικών Εργαζομένων στα ΕΛΠΕ. Με συγκέντρωση έξω από την πύλη του διυλιστηρίου της Θεσσαλονίκης ξεκίνησε η πρώτη μέρα της απεργίας.

Μεγάλη συγκέντρωση και περιφρούρηση στην πύλη του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο ετοιμάζουν για την Τετάρτη 11/4 στις 7πμ οι εργολαβικοί εργαζόμενοι.

“Χρόνια τώρα εκατοντάδες εργαζόμενοι βρίσκονται όμηροι των εργολάβων αφού η διοίκηση αρνείται να προχωρήσει σε μόνιμες προσλήψεις. Προσωπικά εργαζομαι 9 χρόνια στα ΕΛΠΕ σαν εργολαβικός ενώ υπάρχουν συνάδελφοι που εργάζονται πάνω από 15 χρόνια. Και μιλάμε για πάνω από 1.300 εργολαβικούς εργαζόμενους σε όλο τον όμιλο”, τονίζει στην ΕΑ ο **Χρήστος Ζαρκινός**, πρόεδρος του Σωματείου Εργολαβικών στα ΕΛΠΕ και μέλος του ΔΣ της **Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ενέργειας** που στήριζει την απεργία.

“Πριν ενάμιση χρόνο προχωρήσαμε στην δημιουργία του Σωματείου των Εργολαβικών Εργαζομένων στις Επιχειρήσεις Πετρελαιοειδών, Φυσικού Αερίου και Χημικής Βιομηχανίας. Φυσικά υπάρχει ακόμα πολύ κόσμος που φοβάται πως αν απεργήσει την επόμενη μέρα θα χάσει τη δουλειά του. Ήδη τις τελευταίες δυο μέρες, ειδικά στην Αθήνα, είχαμε προσπάθειες εκφοβισμού και τρομοκράτησης εργαζόμενων από εργολάβους και διευθυντές.

Αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας

Παλεύουμε για αυξήσεις στα κατώτατα ημερομίσθια, για τα επιδόματα γάμου, ανθυγιεινής εργασίας, βάρδιας και τις τριετίες μας, για να μπει ένα τέλος στην απλήρωτη εργασία και απόδοση σωστής ασφαλιστικής κάλυψης. Ζητάμε από τη διοίκηση του Ομίλου να μας ακούσει. Διεκδικούμε από τους μόνιμους συναδέλφους μας να μας στηρίξουν. Μόνιμοι και εργολαβικοί δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Αντιθέτως η διασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας για εμάς θα δυναμώσει τον αγώνα ενάντια στην συνολική ιδιωτικοποίηση που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Σαν σωματείο εργολαβικών γνωρίζουμε πως η πλήρης ιδιωτικοποίηση θα σημάνει χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων για όλους μας μόνιμους και εργολαβικούς”.

“Τα αιτήματα των εργολαβικών εργαζόμενων είναι πέρα για πέρα δίκαια. Τόσα χρόνια τους κοροϊδεύουν. Έτσι φτάσαμε σήμερα να ξεχυλίζει το ποτήρι και να έχουμε αυτή την σημαντική πρώτη πανελλαδική απεργία των εργολαβικών”, εξήγησε στην ΕΑ ο **Γιώργος Παπακωνσταντίνου** μέλος του ΔΣ του Σωματείου των μόνιμων εργαζόμενων στα ΕΛΠΕ της Θεσσαλονίκης.

Από τη μεριά μας συμπαραστεκόμαστε στους συναδέλφους εργολαβικούς και καταλαβαίνουμε πως αυτή η μάχη είναι μάχη για τα εργασιακά δικαιώματα όλων μας. Ειδικά σε αυτές τις συνθήκες που η κυβέρνηση και η διοίκηση ετοιμάζονται για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ αυτός ο αγώνας αποκτάει ιδιαίτερη σημασία”.

Το **Εργατικό Κέντρο Αθήνας (ΕΚΑ)** με επίσημη ανακοίνωση δηλώνει την στήριξή του στην απεργία ενώ τη συμπαράστασή τους στον αγώνα των εργολαβικών εργαζόμενων στα ΕΛΠΕ έχουν δηλώσει οι ΠΕΠΕΚΟ, ΠΣΕΕΠ, ΠΣΕΦΑ, τα σωματεία των εργαζόμενων στα Λιπάσματα Καβάλας, στην ΔΙΑΧΙΟΝ, στην ΔΕΠΑ, κ.α.

Κυριάκος Μπάνος

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οδεύει προς την 4η Συνδιάσκεψή της, στις 21 και 22 Απρίλη. Φιλοδοξούμε η πορεία προς αυτήν, να γίνει ο άξονας πρωτοβουλιών και παρεμβάσεων για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζική, ενωμένη και δυνατή, να αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα ανάπτυξης του μετώπου ώστε να συμβάλλει στους αγώνες για την υπεράσπιση των εργατικών λαϊκών συμφερόντων ενάντια στην καπιταλιστική μνημονιακή επίθεση, ενάντια στο μαύρο μέτωπο κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, την αντιπολεμική αντιιμπεριαλιστική πάλη, ενάντια στους αστικούς ανταγωνισμούς, τον εθνικισμό και τον πόλεμο, ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Να γίνει ένας μεγάλος σταθμός διαλόγου για όλο τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς που αναζητά την συγκρότηση μιας άλλης ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς με σύγχρονη σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική.

Για όλα αυτά μίλησαν στη συνέντευξη τύπου που παραχώρησαν μέλη της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ:

Η **Αντωνία Βαφειάδου** τόνισε ότι «η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οδεύει προς την 4η Συνδιάσκεψή της, σε μια περίοδο παρατεταμένης οικονομικής και πολιτικής κρίσης με παράλληλη επικίνδυνη όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην Ελλάδα και παγκόσμια, με τον κίνδυνο πολέμου να γίνεται πιο κοντινός. Η ευθυγράμμιση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τον άξονα ΗΠΑ-Ισραήλ τοποθετεί τον λαό και τη χώρα στο επίκεντρο της αστάθειας και όχι της «σταθερότητας» όπως ισχυρίζεται ο Τσίπρας».

Ο **Παύλος Αντωνόπουλος** μίλησε επίσης για την πολεμική απειλή και πρόσθεσε: «Στο πλαίσιο της 4ης Συνδιάσκεψης θα συζητηθούν πολλές προτάσεις και διαφορετικά πλαίσια που έχουν κατατεθεί και δημοκρατικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα αποφασίσει ποιες πρωτοβουλίες θα πάρει.».

Ο **Γιάννης Σηφακάκης** ανέφερε ότι «Η Συνδιάσκεψη είναι μια μεγάλη πρόκληση αλλά και ευκαιρία για να συσπειρωθούν τα χιλιάδες μέλη και οι φίλοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Γίνονται συνελεύσεις των επιτροπών πανελλαδικά. Το βασικό ζητούμενο σήμερα είναι πώς θα ενισχυθεί η αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Μια κυβέρνηση που εκλέχτηκε στο όνομα της «Αριστεράς», εφαρμόζει την χειρότερη αντεργατική πολιτική, ακολουθεί πολεμοκάπηλη τακτική από τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο ως τα Δυτικά Βαλκάνια, κλείνει τα σύνορα και ετοιμάζεται να φέρει νομοσχέδιο που κλιμακώνει τις απελάσεις προσφύγων, φουσκώνοντας ουσιαστικά τα πανιά στην υπόδικη συμμορία της Χρυσής Αυγής.

Σήμερα, αντιπολίτευση στα αριστερά της κυβέρνησης είναι η εργατική τάξη και η νεολαία που βγαίνουν μπροστά και δίνουν μάχες για μόνιμη και σταθερή δουλειά στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στους Δήμους, στις σχολές. Είναι το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα που έχει επιβάλει να κάθεται στο σκαμνί η ηγεσία της ΧΑ. Αυτός ο κόσμος παλεύει κι αναζητά εναλλακτική αριστερότερα, δεν βολεύεται στο δόγμα της ΤΙΝΑ-δεν υπάρχει εναλλακτική». Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρωτοστατεί για να στηρίξει όλους τους αγώνες κινηματικά και πολιτικά. Να προβάλλει την εναλλακτική με το μεταβατικό της πρόγραμμα που συνδέει τις άμεσες διεκδικήσεις του κινήματος με την αντικαπιταλιστική προοπτική. Παίρνει ενωτικές πρωτοβουλίες κοινής δράσης και συντροφικού διαλόγου με όλον τον κόσμο της μαχόμενης Αριστεράς. Οι αποφάσεις της Συνδιάσκεψης είναι κρίσιμο να αποτελέσουν εφαλτήριο για την αντεπίθεση απέναντι στην αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης».

Από αριστερά: Γ. Σηφακάκης, Α. Βαφειάδου, Π. Αντωνόπουλος

Να μην αφήσουμε την ιστορία να γυρίσει πίσω

Η σημασία της 4ης συνδιάσκεψης καθορίζεται από τα πολιτικά γεγονότα που εξελίσσονται και απαιτούν τα απαραίτητα εφόδια παρέμβασης: Ο Τσίπρας εξαγγέλλει την έξοδο από τα μνημόνια τον Αύγουστο 2018, αλλά το δημόσιο χρέος παραμένει και η έξοδος στις αγορές σημαίνει νέα τοκογλυφική ανατροφοδότησή του. Ενώ οι δεσμεύσεις για την εξυπηρέτησή του φτάνουν μέχρι το 2060, η δε περικοπή των πενιχρών ήδη συντάξεων απειλείται άμεσα τη νέα χρονιά.

Γυρνάει την Ελλάδα και ανακοινώνει μεγαλεπήβολα έργα, την ώρα που η Θεσσαλονίκη δεν έχει νερό για μία βδομάδα, για να τάξει κέρδη και επενδυτικές ευκαιρίες στους καπιταλιστές, με μισθούς πείνας για τους εργαζόμενους. Ξεπουλάει τη δημόσια περιουσία και ετοιμάζεται να καταστρέψει τσιμεντοποιώντας κάθε ελεύθερο χώρο και να τον μετατρέψει σε ιδιωτικό. Ενώ στα οικονομικά θέματα προστέθηκαν και τα «εθνικά»: Ο κίνδυνος πολέμου με την Τουρκία για τις ΑΟΖ περισσότερο μεγαλώνει παρά μικραίνει από την ένταξη στον ιμπεριαλιστικό άξονα με ΗΠΑ, Ισραήλ, Αίγυπτο, ενώ το ΝΑΤΟ πιέζει για το όνομα της ΠΓΔΜ για να κλείσει την

ασπίδα ενάντια στη Ρωσία. Ο εθνικισμός αναβιώνει και ο Μίκης πληθαίνει το ακροατήριό του. Το έλλειμμα κοινωνικής πολιτικής και πραγματοποίησης των προεκλογικών υποσχέσεων επιχειρείται να υποκατασταθεί με τα σκάνδαλα, με τρόπο που ενοχοποιεί τα πρόσωπα και αθρώνει τις πολιτικές τους. Μέσα σε όλα αυτά, οι φασίστες νοιώθουν πως έχουν την ευκαιρία τους. Χτυπήματα επανειλημμένα από την Χ.Α. που προσπαθεί να πάρει ανάσα καθώς η δίκη της την έχει γερά στριμωγμένη, αλλά και τα παρακλάδια της που ενώ επιτέλους συλλαμβάνονται διώκονται με το χάδι. Πλειστηριασμοί και ιδιώνυμο, άγρια καταστολή και διώξεις αγωνιστών, δίκες αντιεξουσιαστών με εξωφρενικές διώξεις και εξοντωτικές ποινές,

Εχουμε χρέος να μην αφήσουμε την ιστορία να γυρίσει πίσω. Η ενσωμάτωση του ΣΥΡΙΖΑ στην αστική πολιτική δεν δικαιώνει τους αστούς ή τους φασίστες, ούτε παρασύρει κατ' ανάγκη αυτούς που τον στηρίξαν. Δικαιώνει την επαναστατική αριστερά που έγκαιρα προειδοποιούσε ότι δεν γίνεται αντιμνημονιακή πολιτική μέσα στο ευρώ και την Ε.Ε, με τις τράπεζες στα χέρια των καπιταλι-

Στον αγώνα για τη ζωή που μας αξίζει

Η 4η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με εκατοντάδες αντιπρόσωπους από τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές, δίνει ένα παράδειγμα δημοκρατικής λειτουργίας ενός μετώπου οργανώσεων και αγωνιστών που ιδρύθηκε πριν εννιά χρόνια για να δυναμώσει την παρέμβαση της επαναστατικής αριστεράς, να συμβάλλει στην ανάπτυξη του κινήματος, με στόχο την αντικαπιταλιστική ανατροπή, την εργατική εξουσία, το σοσιαλισμό, την κομμουνιστική προοπτική.

Η 4η συνδιάσκεψη γίνεται σε κρίσιμη συγκυρία. Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, η όξυνση του ανταγωνισμού των κεφαλαίων και των αρχουσών τάξεων, σε συνδυασμό με την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που σέρνεται εδώ και μια δεκαετία, δημιουργούν εκρηκτικό μείγμα και βάζουν μπροστά στους λαούς τον κίνδυνο του πολέμου, της προσφυγιάς, της καταστροφής. Το ζήτημα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής τίθεται πια ως όρος επιβίωσης για τους εργαζόμενους. Στη χώρα μας, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, στον ατελείωτο μνημονιακό της κατήφορο, εφαρμόζει με αυταρχισμό τις πιο αντεργατικές πολιτικές, δείχνει για τι εγκλήματα σε βάρος της εργατικής τάξης είναι ικανός ο ρεφορμισμός. Αστικές κυβερνήσεις και κόμματα σε όλο τον κόσμο στρέφονται στην ακροδεξιά ρητορική, την ενίσχυση ακροδεξιών κομμάτων, τον εθνικισμό, το ρατσισμό.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση υπάρχει αντίσταση. Από τις ΗΠΑ μέχρι την Ευρώπη ξεσπούν κινήματα αμφισβήτησης, απεργιακοί αγώνες σε σημαντικούς κλάδους, κινήματα νεολαίας, αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα. Και στην Ελλάδα το κίνημα

Η ώρα

στών και χωρίς διαγραφή του χρέους. Το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα πρέπει να αποτελέσει τη βάση μιάς συνολικής εναλλακτικής αριστερής πολιτικής πρότασης στην εργατική τάξη και τον λαό, που έστω και σαστισμένοι, εξακολουθούν να παλεύουν στο δρόμο: Δήμοι, Νοσοκομεία, εκπαιδευτικοί, κίνημα ενάντια στην καταστολή, αντιρατσιστικό, αντιφασιστικό, αντιπολεμικό, προσφυγικό κίνημα, πλειστηριασμοί κ.α.

Και σήμερα που η αναγκαιότητα αυτή ξεπροβάλλει από παντού, η ευθύνη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, τώρα που νοιώθει να προσβλέπουν σε αυτήν, είναι να την υπηρετήσει αποτελεσματικά και να δώσει τις απαραίτητες διεξόδους. Αυτήν την ευθύνη έρχεται να υλοποιήσει η 4η συνδιάσκεψη της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. που εννέα χρόνια μετά την ίδρυσή της καλείται να συναντηθεί με τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Σ.Ε.Κ.Ε. και από την Οχτωβριανή επανάσταση και να αντλήσει διδάγματα από την ιστορία τους. Και ακόμα να αποτιμήσει τις δικές της προσπάθειες τα τελευταία χρόνια, την κοινή δράση στο κίνημα και τις κοινές πολιτικές πρωτοβουλίες που επανειλημμένα πρότεινε, τον συσχετισμό των δυνάμεων και την τακτική. Να πείσει τις συνειδήσεις για την αντικαπιταλιστική προοπτική.

Οφείλουμε και μπορούμε.

Κώστας Παπαδάκης,
μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ξεπερνάει τον αιφνιδιασμό και την απογοήτευση από την αντιλαϊκή κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ. Οι απεργίες συμβασιούχων και αναπληρωτών, οι σημαντικές μάχες σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, τα

μεγάλα αντιρατσιστικά-αντιφασιστικά συλλαλητήρια, η αντίσταση στην πατριδοκαπηλεία και τον εθνικισμό είναι δείγματα κινηματικής αφύπνισης που μπορεί να συνεχιστεί και να οδηγήσει σε νίκες. Ένας ολόκληρος κόσμος αγωνίζεται και αναζητά διέξοδο.

Το στοίχημα για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι να μετατρέψει αυτή την αναζήτηση, στη δύναμη που μπορεί να αλλάξει την κατάσταση. Η μάχη ενάντια στον πόλεμο, με καθαρή θέση απέναντι στην επιθετικότητα των αρχουσών τάξεων της περιοχής και πρώτα της "δικής" μας, ο αγώνας για μόνιμη-σταθερή δουλειά, η αποτροπή των ιδιωτικοποιήσεων, η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τους νεοναζί, είναι τα πιο σημαντικά μέτωπα για την επόμενη περίοδο. Παρεμβαίνουμε ενωτικά σε αυτά, συσπειρώνουμε πλατιές μάζες εργαζόμενων, καλούμε στην κοινή δράση όλες τις δυνάμεις της αριστεράς που αγωνίζεται. Το κίνημα θα είναι το εργαστήριο για την ανάπτυξη και το βάθεμα του αντικαπιταλιστικού μας προγράμματος, ο τροφοδότης για το δυνάμωμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δεν αρκεί να προβάλουμε την αριστερή αντικαπιταλιστική εναλλακτική, πρέπει η οργανωτική μας δύναμη, η ενότητα και η αποφασιστικότητά μας να πείθει ότι μπορούμε να μπούμε μπροστά για την υλοποίησή της. Καλούμε όλους τους αγωνιστές να πάρουν μέρος στη συζήτηση που ανοίγει η συνδιάσκεψη, καλούμε όλους τους εργαζόμενους στον αγώνα για την αλλαγή της κοινωνίας, για τη ζωή που μας αξίζει.

Θανάσης Διαβολάκης, μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

της εκλογής αντιπροσώπων

Δύναμη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή

Μέσα στα χρόνια της βαθιάς δομικής κρίσης του καπιταλισμού, η μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό έχει αναδειχθεί ίσως η πιο κορυφαία της περιόδου, όχι μόνο στη Ελλάδα αλλά σε όλο τον πλανήτη. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την ίδρυσή της το 2009 είχε προσανατολιστεί στην πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό, ως κομμάτι της συνολικότερης πάλης ενάντια στο σύστημα που γεννά πολέμους, προσφυγιά και παράλληλα φουσκώνει τα πανιά της ακροδεξιάς, παίζοντας το χαρτί του ρατσισμού.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει δώσει δείγματα γραφής, πάνω στο ζήτημα πώς παλεύεις τον φασισμό στην πράξη, ακόμα και όταν αυτός καταφέρνει να αναδειχθεί σε επίσημη πολιτική δύναμη μέσα από τη βουλή. Αλλά και πώς παλεύεις το ρατσισμό όταν γίνεται επίσημη πολιτική των κυβερνήσεων που προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν την οργή του κόσμου για την οικονομική κρίση και τα μνημόνια, την ίδια στιγμή που κλιμακώνουν τις επιθέσεις απέναντι στην εργατική τάξη.

Στις γειτονίες της Α' και Β' Πειραιά καταφέραμε και χτίσαμε ένα δυνατό αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα απέναντι στους πιο δολοφονικούς πυρήνες της Χρυσής Αυγής σε Πειραιά, Νίκαια, Πέραμα. Σε συντονισμό με την ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήρε πρωτοβουλίες ενωτικές μέσα σε κάθε γειτονιά, με όλο τον κόσμο που τάσσεται κατά του φασισμού, με τους μετανάστες, τα συνδικάτα και όλη την αριστερά, κάνοντας τον αντιφασισμό υπόθεση του μαζικού κινήματος, με στόχο να συνδεθεί το κίνημα που παλεύει ενάντια στην οικονομική κρίση με τη μάχη ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό.

Χάρη σε αυτές τις μάχες η ηγεσία της Χρυσής Αυγής κάθεται αυτή τη στιγμή στο σκαμνί. Σήμερα μέσα από τις αποκαλύψεις στη δίκη της Χρυσής Αυγής επιβεβαιώνονται ΟΛΑ όσα είχε αναδείξει το αντιφασιστικό- αντιρατσιστικό κίνημα. Όπως το ότι είναι μία εγκληματική οργάνωση που στοχοποίησε αρχικά τους μετανάστες και στη συνέχεια τους αντιφασίστες, την αριστερά και το εργατικό κίνημα, ότι έδρασε σε συνεργασία με την ΕΛΑΣ και τους

κρατικούς μηχανισμούς και ότι μετά την είσοδο της στη βουλή και το άνοιγμα τοπικών γραφείων της αποθρασύνθηκε ακόμα περισσότερο.

Παράλληλα με τη μάχη του αντιφασισμού στο δρόμο, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρόβαλλε την εναλλακτική με το μεταβατικό της πρόγραμμα, τα ανοιχτά σύνορα για πρόσφυγες και μετανάστες, την κατάργηση της Συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας-Λιβύης, τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από την ΕΕ, το ΔΝΤ, το ΝΑΤΟ. Έτσι στην 4η συνδιάσκεψη, οι τοπικές επιτροπές της Α' και Β' Πειραιά ερχόμαστε ακόμα πιο δυνατές, με νέα μέλη, ντόπιους και μετανάστες, που κερδίσαμε μέσα από όλες αυτές τις μάχες. Αλλά και με εμπειρίες για το πώς συνεχίζεις να χτίζεις το αντιφασιστικό- αντιρατσιστικό κίνημα απέναντι σε μία κυβέρνηση που καλλιεργεί τις αυταπάτες ότι η αριστερή διακυβέρνηση θα οδηγήσει δήθεν στο σταμάτημα του ρατσισμού, των στρατοπέδων συγκέντρωσης, των πνιγμών των προσφύγων και των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Σήμερα έχουμε ακόμα περισσότερες δυνατότητες να δυναμώσουμε το κίνημα από τα κάτω, για να καθορίσουμε την εξέλιξη της δίκης της Χρυσής Αυγής, να εξαφανίσουμε τα τάγματα εφόδου από τις γειτονίες μας, να βάλουμε σε κίνηση όλα τα κομμάτια της αριστεράς αλλά και να μεγαλώσουμε τις πιέσεις στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ που αφήνει ακόμα και τώρα ηγετικά στελέχη της Χρυσής Αυγής να κυκλοφορούν ελεύθερα στον Πειραιά.

Αυτό το ρόλο έχουμε να παίξουμε το επόμενο διάστημα συμβάλλοντας σε μία ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζική, πιο ενωμένη και δυνατή, ώστε να καθορίσει τους αγώνες για την υπεράσπιση των συμφερόντων όλης της εργατικής τάξης και της νεολαίας, από όποια πλευρά των συνόρων και αν προέρχεται, ενάντια στην καπιταλιστική επίθεση, στον εθνικισμό και τον πόλεμο, στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, ανοίγοντας το δρόμο για την εργατική αντικαπιταλιστική ανατροπή και τη διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών.

Κατερίνα Θωίδου,
ΤΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ Β' Πειραιά,
μέλος του ΠΣΟ

Μεγάλες προκλήσεις αλλά και μεγάλες δυνατότητες

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βαδίζει για την 4η συνδιάσκεψή της σε μία περίοδο με τεράστιες προκλήσεις αλλά και μεγάλες δυνατότητες για το εργατικό κίνημα.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, προσπαθεί να πείσει τον κόσμο που την ανέδειξε ότι μπαίνουμε σε περίοδο «κανονικότητας». Όμως, η μόνη βεβαιότητα που υπάρχει είναι ότι είναι η κυβέρνηση του τρίτου μνημονίου με τις κανβαλικές περικοπές στους μισθούς, τις συντάξεις, την υγεία, τα σχολεία, η κυβέρνηση των απελάσεων μεταναστών και των στρατοπέδων εγκλεισμού των προσφύγων, του ανταγωνισμού με την τουρκική αστική τάξη για την ΑΟΖ και την επιρροή στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων.

Η μεταστροφή, η «κωλοτούμπα», η «προδοσία» του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν ένα σοκ για εκατοντάδες χιλιάδες, που είχαν συμμετάσχει στις μάχες κατά της λιτότητας των μνημονίων, που ψήφισαν ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, που πίστεψαν τις υποσχέσεις του.

Όμως η οργή αυτού του κόσμου για την κυβέρνηση Τσίπρα δεν έχει στραφεί δεξιά. Αυτό δείχνουν οι μάχες που έχουν δώσει οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ και τα νοσοκομεία και απέτρεψαν τις απολύσεις των συμβασιούχων, στο δημόσιο όπου δεν πέρασε η αξιολόγηση της Γεροβασίλη, αλλά και νέων απρόσμενων κομματιών της εργατικής τάξης όπως οι εργαζόμενες γυναίκες στην ΕΣΤΕΕ LAUDER στη μάχη «ποτέ την Κυριακή», των συνταξιούχων της Εθνικής κλπ.

Η ίδια επιβεβαίωση έρχεται και από τις εκλογές στα σωματεία όπου η αριστερά και ειδικά η αντικαπιταλιστική αριστερά ανεβάζει παντού τα ποσοστά της. Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα έχει πετύχει να περιορίσει τη δράση της ναζιστικής Χρυσής Αυγής, να ηγεμονεύει στους δρόμους με δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές και να έχει την βάλει την ηγεσία της στο εδωλίο του κατηγορουμένου. Ακόμα και οι δημοσκοπήσεις επιβεβαιώνουν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν ενισχύεται πέρα από την παραδοσιακή επιρροή της, η Χρυσή Αυγή είναι καθηλωμένη στα ποσοστά του 2012, ενώ αντίθετα η πέραν του ΣΥΡΙΖΑ αριστερά (ΚΚΕ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΛΑΕ) εμφανίζεται με διψήφια ποσοστά.

Η πρόκληση και το ερώτημα που

βάζει αυτός ο κόσμος και έχει να απαντήσει η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είναι αν μπορεί να υπάρξει αριστερή εναλλακτική στο ΣΥΡΙΖΑ, που να στηρίζει τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη και να απαντά στα ερωτήματα της προοπτικής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν στην πρώτη γραμμή αυτών των μαχών με όλο αυτό τον κόσμο, έχει πανελλαδική δικτύωση και αναγνωρισιμότητα ως η αντικαπιταλιστική πτέρυγα στο κίνημα. Πολιτικά και οργανωτικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει τις καλύτερες δυνατότητες να πάρει τις πρωτοβουλίες και να γίνει καταλύτης για την οργάνωση της κοινής δράσης και το συντονισμό των μαχών που δίνει η εργατική τάξη, αλλά και να οργανώσει ταυτόχρονα την συζήτηση των απαντήσεων στα ερωτήματα για την αντικαπιταλιστική προοπτική μετά τα αδιέξοδα που οδήγησε η κοινοβουλευτική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι το αντικαπιταλιστικό μέτωπο οργάνωσης και αγώνων, μπορεί και χρειάζεται να είναι ο φιλόξενος χώρος για τη συσπείρωση των πιο μαχητικών αγωνιστών του κινήματος, που συζητάνε δημοκρατικά με σεβασμό των διαφορών τους και αναλογική εκπροσώπηση των απόψεων που υπάρχουν, για να χτίσουμε τη μαζική αντικαπιταλιστική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πολύτιμο εργαλείο για την αποτελεσματική οργάνωση και το συντονισμό των αγώνων που έχουμε μπροστά μας.

Τάκης Ζώτος,
μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

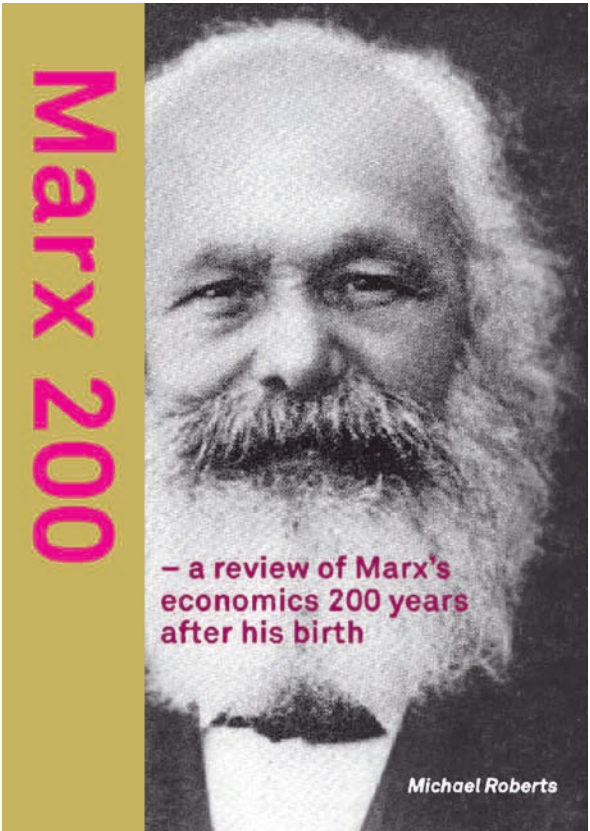

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ2018

Ο Μάικλ Ρόμπερτς στην Αθήνα

Ο Μάικλ Ρόμπερτς που έρχεται για να μιλήσει στον Μαρξισμό 2018 αφιέρωσε το νέο του βιβλίο στα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ. Εκεί, όπως εξηγεί ο ίδιος, προσπαθεί να παρουσιάσει τις βασικές οικονομικές ιδέες του Μαρξ και τη σημασία που έχουν για τις σύγχρονες οικονομίες 200 χρόνια αργότερα.

Ο Μαρξ ανέπτυξε τρεις βασικούς νόμους κίνησης του καπιταλισμού. Χάρη σε αυτούς μπορούμε να κατανοήσουμε γιατί ο καπιταλισμός δεν μπορεί να ξεφύγει από επαναλαμβανόμενες κρίσεις. Επίσης, γιατί προκαλεί άγριους ανταγωνισμούς μεταξύ των εθνικών κρατών που καταλήγουν σε διαρκείς πολέμους. Και τέλος, γιατί είναι συνυφασμένος με ανεξέλεγκτη και σπάταλη χρήση των φυσικών πόρων που πλέον απειλεί με καταστροφή τον ίδιο τον πλανήτη.

Οι νόμοι του Μαρξ μας λένε ότι ο καπιταλισμός δεν θα είναι εδώ αιώνια- η υπαρκτή του έχει όρια. Το ερώτημα που έχουμε μπροστά μας είναι: τι θα μπορούσε να τον αντικαταστήσει ως τρόπο παραγωγής και μορφή κοινωνικής οργάνωσης;

Στα νεανικά του χρόνια, ο Μαρξ επηρεάστηκε από τον πατέρα του και τον πατρικό φίλο Κόμη φον Βεσφάλεν. Εκείνοι οι δυο άνδρες ήταν οπαδοί του Διαφωτισμού, πιστοί στα ιδεώδη των φιλοσόφων της επανάστασης στη Γαλλία. Ο Μαρξ γεννήθηκε λίγο μετά το τέλος των λεγόμενων Ναπολεόντιων πολέμων. Όταν πήγε στο πανεπιστήμιο στα τέλη της δεκαετίας του 1830, ήταν ένας ριζοσπάστης δημοκράτης, στους κύκλους των «Νεαρών Χεγγελιανών», οπαδών του Χέγγελ που ήταν αντίπαλοι των θρησκευτικών προκαταλήψεων και του αυταρχισμού.

Τα νεανικά χρόνια του Μαρξ ήταν περίοδος ριζοσπαστικής άνησης ιδεών και πολιτικής δράσης στην Ευρώπη. Η Βρετανία βρισκόταν στη μέση της βιομηχανικής επανάστασης με την τεράστια επέκταση των μηχανών και των εμπορευμάτων αλλά και τη σκληρή εκμετάλλευση της εργασίας. Οι εύποροι άνδρες είχαν αποκτήσει το δικαίωμα στην ψήφο και τώρα το εργατικό κίνημα των Χαρτιστών διεκδικούσε να γενικευτεί. Στη Γερμανία, οι εργάτες στις πόλεις άρχιζαν να οργανώνονται για πρώτη φορά και οι αγρότες βρίσκονταν σε αναβρασμό. Από οικονομική άποψη, το 1840 δημιουργήθηκε η τελωνειακή ένωση Zollverein που κατάργησε τους δασμούς μέσα στην Πρωσική ζώνη επιρροής και πυροδότησε μια τεράστια οικονομική άνοδο.

Μετά το πανεπιστήμιο, ο Μαρξ έγινε ένας ριζοσπάστης δημοσιογράφος με αυξανόμενη υλιστική αντίληψη για την πάλη των τάξεων. Άρχισε να ενδιαφέρεται όλο και περισσότερο για τις οικονομικές εξελίξεις με την ενθάρρυνση του νέου του φίλου Φρίντριχ Ένγκελς που έμελλε να μείνει φίλος του σε όλη του τη ζωή. Ο Ένγκελς ζούσε στην καρδιά του κεφάλαιου, στο βιομηχανικό Μάντσεστερ και είχε ήδη αρχίσει να γράφει για τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Ο Μαρξ και ο Ένγκελς έγραψαν το Κομμουνιστικό Μανιφέστο το 1848 πάνω στην έκρηξη των επαναστάσεων σε όλη την Ευρώπη. Το Μανιφέστο μιλούσε για τη φύση του καπιταλισμού, αλλά χωρίς να παρουσιάζει τους οικονομικούς νόμους κίνησης του συστήματος.

Η ήττα των επαναστάσεων και η εξορία του Μαρξ στη Βρετανία σήμανε την έναρξη της ώριμης περιόδου του. Ήταν χρόνια μακρόχρονης οικονομικής άνησης για την Ευρώπη και η Βρετανία ήταν το καλύτερο μέρος για να μελετήσει κανείς την καπιταλιστική οικονομία καθώς αποτελούσε την κυρίαρχη οικονομική και πολιτική δύναμη. Η οικονομική άνηση έδειξε στον Μαρξ και στον Ένγκελς ότι δεν υπήρχαν παρακαμπίριοι δρόμοι προς την επανάσταση και ότι ο καπιταλισμός είχε ακόμη περιθώρια παγκόσμιας επέκτασης. Η πρώτη διεθνής ύφεση το 1857 δεν προκάλεσε επαναστάσεις ούτε κατάρρευση του καπιταλισμού. Ο Μαρξ συγκέντρωσε την προσοχή του στο χτίσιμο του πρώτου διεθνούς εργατικού κόμματος (Α' Διεθνής) και στη συγγραφή του βασικού οικονομικού του έργου, του Κεφάλαιου.

Η ήττα της Παρισινής Κομμούνας το 1871 και ο χρηματιστικός πανικός με το κραχ του 1873 σημάδεψαν τα τελευταία χρόνια της ζωής του Μαρξ. Ήταν μια περίοδος που αργότερα ονομάστηκε η Μεγάλη Ύφεση (πριν χρησιμοποιηθεί αυτός ο όρος για την κρίση της δεκαετίας του 1930). Οι πιο σημαντικές καπιταλιστικές οικονομίες κυλούσαν από ασθενική ανάκαμψη σε νέα ύφεση και επιβεβαίωναν τους νόμους κίνησης που είχε επισημάνει ο Μαρξ. Ο θάνατος βρήκε τον Μαρξ το 1883, στα βάθη άλλης μιας οικονομικής ύφεσης στη Βρετανία.

Ο Μαρξ παρέμεινε στην αφάνεια της οικονομικής και πολιτικής σκέψης μετά τον θάνατό του, εκτός από τους κύκλους των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων που άρχισαν να αναπτύσσονται μετά το τέλος της Μεγάλης Ύφεσης. Η δεκαετία του 1890 ήταν περίοδος οικονομικής ανάκαμψης, οι ανειδίκευτοι εργάτες άρχισαν να οργανώνονται συνδικαλιστικά και η εργατική τάξη απέκτησε μαζικά πολιτικά κόμματα με αυξανόμενη εκλογική επιρροή. Τότε άρχισαν οι ιδέες του Μαρξ να έχουν μεγαλύτερη διάδοση. Στη συνέχεια, η νίκη των Μπολσεβίκων στη Ρώσικη επανάσταση το 1917 έβαλε το έργο του Μαρξ και του Ένγκελς στο παγκόσμιο προσκήνιο.

Από τον Μαρξ στον Μάρ του '68 και στις μάχες του σήμερα

Πέμπτη 17 Μάρη
Αμφιθέατρο Παπαρρηγοπούλου / 19.00-21.00

200 χρόνια Μαρξ – ένας επαναστάτης για το σήμερα
Κώστας Βλασόπουλος, Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Αλέξανδρος Χρύσης, Πάνος Γκαργκάνας

Κυριακή 20 Μάρη
Αμφιθέατρο 1 Νομικής 18.30-20.00

Από την εξέγερση του '68 στην αντίσταση του 2018 – ο αγώνας συνεχίζεται
Αργυρή Ερωτοκρίτου, Μάκης Καβουριάρης, Φόλκαρτ Μότλερ, Μαρία Στύλλου,

Πέμπτη 17 Μάρη

Αίθουσα Μαθηματικών Β

Αίθουσα Χατζηδάκη

17.00-18.30

Ο πόλεμος στο Βιετνάμ και το αντιπολεμικό κίνημα
Γιώργος Πίτσας
50 χρόνια Μάρη

Το τέλος της παγκοσμιοποίησης; Ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και εμπορικοί πόλεμοι
Σωτήρης Κοντογιάννης
Ιμπεριαλισμός, πόλεμος και αντίσταση

Αμφιθέατρο Παπαρρηγοπούλου / 19.00-21.00
200 χρόνια Μαρξ – ένας επαναστάτης για το σήμερα
Κώστας Βλασόπουλος, Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Αλέξανδρος Χρύσης, Πάνος Γκαργκάνας
200 χρόνια Μαρξ

Παρασκευή 18 Μάρη

Πολίτου

Χατζηδάκη

Β Μαθηματικών

10.00-11.30

Ήταν ο Μαρξ οικολόγος;
Λεάνδρος Μπόλαρης
200 χρόνια Μαρξ

Οι επαναστάσεις του 1848
Ελλη Πανταζοπούλου
Μαρξ και εργατική επανάσταση

10.00-11.30

Εθνικισμός, πατριωτισμός και εργατική τάξη
Γιώργος Πίτσας
Ιμπεριαλισμός, πόλεμος και αντίσταση

Οι ρίζες του ρατσισμού
Κατερίνα Θαιδου
Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα

Η επιλογή φύλου είναι δικαίωμα των τρως
Αφροδίτη Φράγκου
Καταπίεση και απελευθέρωση

12.00-13.30

Ο Μαρξ, ο Χέγκελ και η διαλεκτική
Σωτήρης Κοντογιάννης
200 χρόνια Μαρξ

Καπιταλισμός και εκμετάλλευση
Μωυσής Λίτσας
Μαρξ και εργατική επανάσταση

12.00-13.30

Ποιος μπορούσε να σταματήσει τον Χίτλερ;
Φόλκαρτ Μότλερ
Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα

100 χρόνια ΣΕΚΕ
Φοίβος Οικονομίδης, Πέτρος Κωνσταντίνου
1918 – Η επαναστατημένη Ευρώπη

Ρόζα Λουξέμπουργκ
Ζανέττα Λυσικάτου
Η πάλη για μια επαναστατική αριστερά

14.30-16.00

Ο Μαρξ και ο Δαρβίνος
Βασίλης Δρουκόπουλος
200 χρόνια Μαρξ

Η Παρισινή Κομμούνα
Μάνος Νικολάου
Μαρξ και εργατική επανάσταση

Τρότσκι – το ξίφος της επανάστασης
Λένα Βερδέ
Η πάλη για μια επαναστατική αριστερά

16.30-18.00

Μετά τον ΣΥΡΙΖΑ τι: - ταξική πόλωση και αριστερή προοπτική
Μαρία Στύλλου
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

Καπιταλισμός και αλλοτρίωση
Γιώργος Ράγκος
Μαρξ και εργατική επανάσταση

Η Τρίτη Διεθνής
Νίκη Αργυρή
Η επαναστατημένη Ευρώπη

19.00-21.00

Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος, Μακεδονία: Οι εργάτες είναι αδελφια μας
Ντάνος Αγομαμίτης, Μελτέμ Οράλ, Μπράνκο Ριστοβ, Νίκος Λούντος
Ιμπεριαλισμός, πόλεμος και αντίσταση

Η εξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών
Τάσος Αναστασιάδης, Κώστας Καταραχιάς, Μανώλης Μαστοράκης, Ερήνη Φωτέλλη, Ιωάννα Παυλοπούλου
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η εργατική εναλλακτική
Αντώνης Δραγαγιάνης, Θανάσης Διαβολάκης, Δέσποινα Κουτσούμπα, Δημήτρης Κωσινάκης, Γιάννης Σηφακάκης
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

19.00-21.00

200 χρόνια Μαρξ – Το Κεφάλαιο και οι κρίσεις
Μάικλς Ρόμπερτς
200 χρόνια Μαρξ

Όχι στην Ευρώπη-φρούριο, Σύνορα ανοιχτά
Δημήτρης Αγγελίδης, Μαρία Ανδρέου, Ορφέας Μαχντί, Τζαβέντ Ασλάμ, Πέτρος Κωνσταντίνου
Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα

Η περιβαλλοντική κρίση της Αττικής
Αντώνης Μασούνης, Δημήτρης Πετρόπουλος, Κώστας Πίτσας, Ελένη Πορτάλιου, Νίκος Σμπαραούνης
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

Κυριακή 20 Μάρη

Α Μαθηματικών

Πολίτου

Θεολογικής

Χατζηδάκη

10.00-11.30

Μέση Ανατολή – υπάρχει λύση;
Νίκος Λούντος
Ιμπεριαλισμός, πόλεμος και αντίσταση

Ο ελληνικός Μάρης 1965, 1973
Γιώργος Ράγκος, Μιχάλης Λυμπεράτος
50 χρόνια Μάρη

Ο Λένιν και το επαναστατικό κόμμα
Λίλιαν Μπουρίτη
Η πάλη για μια επαναστατική αριστερά

12.00-13.30

Οι μάχες του Μεσοπόλεμου
Δημήτρης Κουσουρής
1918 – Η επαναστατημένη Ευρώπη

Ρώσικη επανάσταση, Stonewall, Pride – Πώς μπορούμε να φτάσουμε στην απελευθέρωση των ομοφυλόφιλων;
Κώστας Τσιρπαζίδης
Καταπίεση και απελευθέρωση

Η κληρονομιά της Ρώσικης Επανάστασης στην Τέχνη
Γιώργος Γιαννόπουλος, Λήδα Καζαντζάκη, Δημήτρης Κυρράλλου, Γιάννης Μπόλης
1918 – Η επαναστατημένη Ευρώπη

Τόνι Κλιφ – η εναλλακτική στον σταλινισμό
Φύλια Πολίτη
Η πάλη για μια επαναστατική αριστερά

14.30-16.00

Ρεφορμισμός – τι φαίει για την κατάντια του ΣΥΡΙΖΑ;
Πάνος Γκαργκάνας
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

Τέχνη και Επανάσταση
Πάνος Κατσαχιάς, Κυριάκος Μπάνος, Αλέξανδρος Μαρτζούκος
Καταπίεση και απελευθέρωση

1918 – Η επανάσταση στη Γερμανία
Γιάννης Αγγελόπουλος
1918 – Η επαναστατημένη Ευρώπη

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες
Παντελής Παναγοτακόπουλος, και φοιτητές/τριες
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

16.30-18.00

Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Τάκης Ζώτος, Θανάσης Καμπανιάννης, Κώστας Παπαδάκης, Κώστας Σκαρμέας
Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα

Η επιστροφή του Μακεδονικού
Αλεξάνδρα Ιωαννίδου, Προκόπης Παπαστράτης, Κώστας Πίτσας
Ιμπεριαλισμός, πόλεμος και αντίσταση

Πώς δυναμώνουμε τα σωματεία μας;
Χρίστος Αργύρης, Θένια Ασλανίδη, Γιάννης Θεογάρης,Κώστας Πολυδώρος, Σερραφείμ Ρίζος,
Η εργατική αντίσταση και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

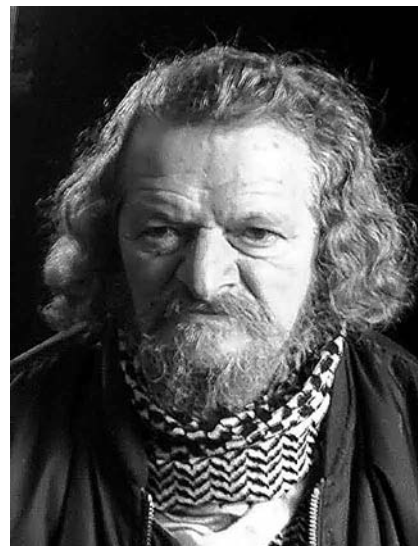
200 χρόνια Μαρξ – ο ιστορικός νεκροθάφτης τότε και τώρα
Χριστίνα Καρακιοιάδη, Λεάνδρος Μπόλαρης
200 χρόνια Μαρξ

Από την εξέγερση του '68 στην αντίσταση του 2018 – ο αγώνας συνεχίζεται
Αργυρή Ερωτοκρίτου, Μάκης Καβουριάρης, Φόλκαρτ Μότλερ, Μαρία Στύλλου
50 χρόνια Μάρη

4η Συνδιάσκεψη ANTAPΣYA Συντροφικός διάλογος

Αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και μέτωπο ενάντια στα ευρωμνημόνια, την επιτροπεία, την εκμετάλλευση, τον πόλεμο

Η μεγάλη πρόκληση για την ANTAPΣYA

Κινούμαστε προς μια πολιτική καμπή. Ο Αύγουστος του 2018 αποκτά αντικειμενικά ένα χαρακτήρα ορόσημου για την κυβερνητική προπαγάνδα της «εξόδου από τα μνημόνια». Σε αντίθεση με αυτά η 4η αξιολόγηση στοχεύει στο να μείνουμε για πάντα εντός των ευρωμνημονίων και της εποπτείας, του δημοσιονομικού σφαγείου και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, (ίσως με ορισμένες οριακές «βελτιώσεις» στα πλαίσια μιας πορείας που περιλαμβάνει και νέα βαριά αντιλαϊκά μέτρα (περικοπή συντάξεων, ιδιωτικοποιήσεις, μείωση αφορολόγητου). Την ίδια στιγμή οι αντιθέσεις των ιμπεριαλιστικών κέντρων και των αστικών τάξεων στην περιοχή οξύνονται, τα πολεμικά σύννεφα μαζεύονται, ο εθνικισμός επιδιώκει να ξαναγεννηθεί στην βάση των συλλαλητηρίων.

Σε αυτές τις συνθήκες μπορεί να αναδειχθεί ανατρεπτικός ο ρόλος της ANTAPΣYA. Η ANTAPΣYA καλείται να προβάλει και να οικοδομήσει μια αντικαπιταλιστική πολιτική διέξοδο απέναντι στην επίθεση του κεφαλαίου και της ΕΕ, την αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, την επιτροπεία διαρκείας. Μια πρόταση αντεπίθεσης του κινήματος και των αγώνων, αντιπολίτευσης, διαρκούς αντίστασης και αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, για να μπολιάζεται και να στρέφεται σε αριστερή ανατρεπτική κατεύθυνση το ρεύμα της δυσaréσκειας απέναντι στην κυβέρνηση, σημειώνουν οι θέσεις για την 4η Συνδιάσκεψη που θα πραγματοποιηθεί στις 21-22 Απρίλη.

Αν κάτι αναδείχθηκε το τελευταίο διάστημα είναι πως υπάρχουν δυνάμεις για την αντεπίθεση του κινήματος, όπως καταγράφηκε στις κινητοποιήσεις στην εκπαίδευση, την υγεία, στους συμβασιούχους και αλλού, ότι μπορεί να μπούμε σε μια περίοδο που οι αυταπάτες για μια πολιτική λύση «εντός των τειχών» έχουν καταρρεύσει, ενώ η απογοήτευση μπορεί να ξεπερνιέται.

Για να εκφραστούν οι δυνατότητες απαιτούνται πολιτικές τομές και προχωρήματα στην ANTAPΣYA. Πρώτο, στο ζήτημα του προγράμματος. Το ζητούμενο σήμερα είναι ένα ακόμη πιο συνεκτικό και λαϊκά διατυπωμένο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, βάζοντας σε πρώτο πλάνο τη ρήξη με το κεφάλαιο και την έξοδο από την ΕΕ, ως αναγκαίους όρους για να έχουν όλοι δουλειά και ζωή με όλα τα δικαιώματα, απορρίπτοντας αταξικές λογικές περί της προτεραιότητας της «παραγωγικής ανασυγκρότησης» στο έδαφος της ΕΕ και του

καπιταλισμού, ή η παραπομπή των πολιτικών στόχων στο ακαθόριστο μέλλον της λαϊκής εξουσίας.

Είναι μπαγιάτικες και ξαναζεσταμένες οι λογικές που υποστηρίζουν πως η ANTAPΣYA και το πρόγραμμά της έχουν εξαντλήσει τη δυναμική και χρησιμότητά τους και πως πρέπει να αντικατασταθούν από ένα γενικό και ασαφές «μέτωπο ρήξης και ανατροπής», στη βάση ενός ακόμη πιο ασαφούς περιεχομένου. Απεναντίας, οι εξελίξεις έχουν ενισχύσει την αξία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος της ANTAPΣYA.

Δεύτερο, η ANTAPΣYA πρέπει να πρωταγωνιστήσει και να παρέμβει ενιαία και προωθητικά στην οργάνωση της πάλης του λαού για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα, με πρωταγωνιστικό ρόλο στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος για την οργάνωση της πάλης από τα κάτω σε ρήξη με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό, στο αντιπολεμικό κίνημα που πρέπει να αναβαθμιστεί, στον αγώνα για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες της εποχής μας, ενάντια στον φασισμό και τον εκφασισμό της κοινωνίας.

Τρίτο, η ANTAPΣYA μπορεί να γίνει καταλύτης των εξελίξεων στην αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιΕΕ Αριστερά. «Με κρίκους το θέμα της ΕΕ, την προτεραιότητα των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων, ενάντια σε ευρωμνημόνια-κεφάλαιο-ιμπεριαλισμό-πόλεμο, ενάντια στη διαχείριση του συστήματος, με σαφή αντικυβερνητική στάση, η ANTAPΣYA μπορεί και πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες πολιτικής συνεργασίας με εκείνες τις δυνάμεις που τείνουν να υπερβούν το όριο της διαχειριστικής λογικής και κινούνται σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, διαχωριζόμενες με σαφήνεια από τις δυνάμεις που τείνουν να το αναπαράγουν, περιοριζόμενες σε μια νεο-διαχειριστική, νέο-συριζαϊκή λογική».

Σε αυτή την κατεύθυνση είναι απόλυτα απαραίτητο να αναληφθούν πολιτικές πρωτοβουλίες στα μέτωπα της πάλης ενάντια στα ευρωμνημόνια, τον πόλεμο, την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η ίδια η ANTAPΣYA φιλοδοξούμε να κάνει μεγάλα βήματα μπροστά στην κατεύθυνση της ανασυγκρότησης και του μετασχηματισμού της σε ενιαίο αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο με επαναστατική κατεύθυνση και κομμουνιστική ηγεμονία, με δημοκρατική επανεκκίνηση, χωρίς αμφισβήσεις, και αντιθετικές πρακτικές που φθείρουν αντί να προωθούν την υπόθεση του μετώπου.

Αντώνης Δραγανίγος, μέλος ΚΣΕ ANTAPΣYA

Η ελπίδα με την ίδρυση της ANTAPΣYA ήταν το αν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στο βασικό και επιτακτικό ζήτημα της εποχής μας: την ανασύνθεση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Δηλαδή, μέσα από την κοινή δράση και την συντροφική και σε βάθος συζήτηση για τις προγραμματικές και τακτικές διαφορές των συμμετεχόντων να αποκτήσουμε το απαραίτητο κοινό πολιτικό έδαφος για τη συγκρότηση ενός μαζικού και αξιόπιστου αντικαπιταλιστικού πολιτικού φορέα.

Μετά την κατάρρευση του «υπαρκτού» (τόσο της σοβιετικής όσο και της κινεζικής εκδοχής) και των αντίστοιχων ιδεολογημάτων τους, μετά την πλήρη ενσωμάτωση της σοσιαλδημοκρατίας στο νεοφιλελεύθερο αστικό μοντέλο και την σοσιαλδημοκρατικοποίηση των ευροκομμουνιστικών και όχι μόνο κομμουνιστικών κομμάτων, το βασικό καθήκον για την ANTAPΣYA ήταν και παραμένει η προσπάθεια να οικοδομηθεί μια αριστερά αξία του ονόματός της και που να είναι ριζωμένη στην κοινωνία. Η αναγκαιότητα αυτή ήταν πολύ μεγαλύτερη μιας και η γέννηση της ANTAPΣYA συνέπεσε με το ξέσπασμα της παγκόσμιας αλλά και εγχώριας οικονομικής κρίσης και χρεοκοπίας – μαζί με την χρεοκοπία του παραδοσιακού δικομματισμού που άνοιξε το δρόμο για το ΣΥΡΙΖΑ.

Παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις για μια ANTAPΣYA των μελών, που γέννησαν πολλές ελπίδες και συγκίνησαν πολλούς ανένταχτους αγωνιστές, δυστυχώς σύντομα τους απογοητεύσαμε. Στην ουσία παραμείναμε ένα εκλογικό μέτωπο οργανώσεων και ανένταχτων αγωνιστών, ενώ ταυτόχρονα γίνονταν εκκλήσεις για κομματική πειθαρχία. Η μοναδική, μόνιμη και επίμονη συζήτηση στο εσωτερικό και στα όργανα της ANTAPΣYA ήταν με ποιούς θα συμμαχήσουμε στο λεγόμενο «πολιτικό – κοινωνικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής», χωρίς να έχουμε ξεκαθαρίσει τα όρια της μεταξύ μας συμμαχίας. Σε επίπεδο κινήματος, τα μόνα

κοινά που υπήρξαν ήταν αυτά που προϋπήρχαν από το '80, οι συσπερώσεις - παρεμβάσεις σε εργασιακούς και φοιτητικούς χώρους. Κατά τα άλλα, οι οργανώσεις συνέχισαν να λειτουργούν όπως λειτουργούσαν και όπως συζητούσαν και προ ANTAPΣYA, με αποτέλεσμα (εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις) οι τοπικές επιτροπές και οργανώσεις να μη λειτουργούν, να μην έχουν κοινό αντικείμενο, και οι ανένταχτοι – όσοι δεν προσκολλήθηκαν στη μια ή στην άλλη οργάνωση – να μην έχουν χώρο.

Για την αναζωογόνηση της ANTAPΣYA, είναι απαραίτητη η κοινή λειτουργία των μελών της. Χρειάζονται κοινές συζητήσεις και καμπάνιες για συγκεκριμένα ζητήματα που θα συζητιούνται, θα αποφασίζονται και θα υλοποιούνται κεντρικά και τοπικά, από τοπικές που θα λειτουργούν σταθερά και θα είναι ανοιχτές στην κοινωνία. Είναι άλλο ζήτημα να κάνουμε μια πανελλαδική καμπάνια, π.χ για τη μείωση του χρόνου εργασίας, για την απορρόφηση όλων των ανέργων, ή για άσυλο στους πρόσφυγες, και άλλο να απευθύνουμε κάλεσμα από τον σύλλογο Κορδάτο μέχρι το ΚΚΕ για κοινή δράση εφ'όλης της ύλης, όπως το κάνει η εισήγηση για την πανελλαδική συνδιάσκεψη.

Το σύστημα, με τη νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητά του, δημιουργεί και συσσωρεύει τις αιτίες μιας αναπόφευκτης εξέγερσης. Το πρόβλημα είναι αν θα βρεθούν εκεί αυτοί που θα δώσουν την απαιτούμενη ταξική διάσταση για τη λύση, ή αν η εξέγερση θα διοχετευθεί σε αλληλοεξόντωση μεταξύ των εξαθλιωμένων, π.χ. για θρησκευτικές και εθνικιστικές αντιπαραθέσεις, και το σύστημα τελικά να παραμείνει αλώβητο, ενισχυμένο και πιο βάρβαρο.

Έχουμε χάσει πολύ και πολυτιμο χρόνο, αλλά μια και τα προβλήματα είναι εδώ και θα παραμείνουν για πολύ, μπορούμε και τώρα να αλλάξουμε πορεία, αρκεί να το θελήσουμε.

Γιάννης Φελέκης,
μέλος ΠΣΟ ANTAPΣYA

Να προετοιμαστούμε για ανατρεπτικούς αγώνες

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ γεννήθηκε πριν 9 χρόνια σαν «τέκνο της ανάγκης κι ώρμο τέκνο της οργής» των αγωνιστών της αντικαπιταλιστικής «εκτός των τειχών» Αριστεράς, όταν μόλις είχε ξεσπάσει η σύγχρονη μεγάλη καπιταλιστική κρίση, χτυπώντας την πόρτα κι εδώ. Οι αγωνιστές της Αριστεράς που δεν συμβιβάστηκαν με εργοδοσία, κυβερνητισμό - κοινοβουλευτικό κρετινισμό, σε αντιπαράθεση με το γραφειοκρατικό, εργοδοτο-κυβερνητικό συνδικαλισμό, που πάλευαν ενάντια σε επιθέσεις του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του, πολέμους, ρατσισμό και φασισμό, αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους σε ένα πολιτικό μέτωπο. Πρωτοπόρησαν και διεθνώς στην προσπάθεια για ξεπέραςμα του ιστορικού αδιέξοδου της «εντός των τειχών» Αριστεράς αλλά και στο τέλμα της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας, ανάμεσα στο σεχταρισμό αφενός ή κατρακύλα διαλυτικών συμπράξεων «εθνικής» ή «κοσμοπολίτικης», τελικά διαταξικής «ενότητας»: λογική που οδήγησε και στην τραγική εμπειρία ΣΥΡΙΖΑ - «αριστερής» διακυβέρνησης.

Οι δραματικές εξελίξεις σε Ελλάδα, περιοχή και κόσμο, δικαιώνουν τη δημιουργία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ζούμε τις βάρβαρες πολιτικές μιας άρχουσας τάξης εδώ και διεθνώς σε διαρκή κρίση -να πλήττουν και ιδιαίτερα στη χώρα μας εργαζόμενους, νέους κι απόμαχους. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρωτοστάτησε στην πάλη για την απόκρουση κι ανατροπή αυτού του εφιάλτη, δρώντας ντόμπρα, ενωτικά, χωρίς βολικές «αυταπάτες». Έβαλε εξαρχής καθαρά την ατζέντα ρήξης κι ανατροπής στο πλαίσιο που έφερε τα καταστροφικά μνημόνια: διαγραφή χρέους, εθνικοποίηση τραπεζών και στρατηγικών επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο, έξοδο από ΕΕ-ευρώ-ΝΑΤΟ κ.ά. Παλεύει για ευρύτερη ενότητα πάλης, για ένα μεταβατικό πρόγραμμα προς όφελος και με ενεργή δράση των εργαζομένων, διεθνιστικό για ειρήνη και φιλία μ' όλους τους λαούς, κόντρα σε ιμπεριαλισμό, σωβινισμό, ρατσισμό, φασισμό, δίπλα σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Προετοιμάζουμε την 4η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με εργαζόμενους κι αριστερούς να περιμένουν απ' αυτή να είναι προωθητική τομή. Βρισκόμαστε σε κρίσιμο σταυροδρόμι, οι αγώνες πρέπει να οργανωθούν με επίγνωση των μεγάλων απειλών/προκλήσεων του παροξυσμού όξυνσης των παγκόσμιων και περιφερειακών αστικών ανταγωνισμών, εμπορικών/οικονομικών και πολεμικών, που απειλούν ακόμη και με μείζονες αναφλέξεις ή και παγκόσμιο όλεθρο -

αλλά και της ιστορικής αναγκαιότητας και δύναμης των μαζικών εργατικών-λαϊκών αγώνων να νικήσουν.

Η πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης δεν οδηγεί σε «καθαρή έξοδο από τα μνημόνια με ανάπτυξη» αλλά σε εντατικοποίηση-διαιώνιση λιτότητας-ξεπουλήματος-επιτροπείας, ισοπέδωσης εργατικών δημοκρατικών κατακτήσεων. Αλλά και λυκοσυμμαχία-αιχμή άξονα των ΗΠΑ - Ελλάδας και Κύπρου με το σιωνιστικό Ισραήλ - Κέρβερο του ιμπεριαλισμού και σφαγέα των Παλαιστινίων, μαζί με το δικτάτορα της Αιγύπτου. Σε αντιπαράθεση με την Τουρκία του νεοοθωμανού Ερντογάν που εξολοθρεύει τους Κούρδους μέσα κι έξω από τα σύνορα, εξαπολύει πογκρόμ ενάντια σε εργαζόμενους κι Αριστερά. Με τις πολυεθνικές υδρογονανθράκων και όπλων να τρέχουν τα σάλια τους για το μακελειό που απειλεί τους λαούς σε Αιγαίο κι Αν. Μεσόγειο.

Η 4η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει να αναλύσει κριτικά-αυτοκριτικά τα δεδομένα, να αναβαθμίσει δημοκρατικά την οργάνωση, ενότητα και λειτουργία της. Στηρίζοντας τις μάχες που εξελίσσονται ή ανοίγουν, να προετοιμαστούμε με τις αποφάσεις της 4ης Συνδιάσκεψης και το ζύμωμά τους στους μαζικούς χώρους, για μια νέα περίοδο ανατρεπτικών αγώνων. Για να βρεθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πρωτοπορία της μάχης για την αντικαπιταλιστική ανατροπή, για το σοσιαλισμό και κομμουνισμό του 21ου αιώνα.

Βασίλης Συλαϊδής,
μέλος ΤΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αττικής, μέλος σωματείου INTRACOM, μέλος Δ.Σ. του ΕΚΑ

Συνελεύσεις εκλογής αντιπροσώπων

Τ.Ε. ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΟΛΑΡΓΟΣ – ΠΑΠΑΓΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 δημαρχείο
Αγ.Παρασκευής 7μμ

Τ.Ε. Ν.ΙΩΝΙΑ – ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ – ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
ΚΑΠΗ Φιλαδέλφειας 6μμ

Τ.Ε. ΜΑΡΟΥΣΙ – ΠΕΥΚΗ – ΜΕΛΙΣΣΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4 αίθουσα
δασκάλων Μαρουσιου 6μμ

Τ.Ε. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ – ΠΑΠΑΓΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Παπάγου 8, 6μμ

Τ.Ε. Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ – ΛΥΚΟΒΡΥΣΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Πολύκεντρο 2μμ

Τ.Ε. ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4
δημαρχείο Άνοιξης 6μμ

Τ.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4 Σινέ Άρτεμις,
Μαρκόπουλο, 6μμ

Τ.Ε. ΑΙΓΑΛΕΩ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
στέκι δασκάλων 5μμ

Τ.Ε. ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 Πολιτιστικό Κέντρο
Πετρούπολης (Εθνικής Αντίστασης 61) 6μμ

Τ.Ε. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4, 7μμ
στέκι Αριστερής Κίνησης

Τ.Ε. ΜΕΝΙΔΙΟΥ – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
ΚΑΠΗ Μενιδίου 6μμ

Τ.Ε. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ – ΓΚΥΖΗ
ΤΡΙΤΗ 17/4 στέκι
ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 6μμ

Τ.Ε. ΠΑΤΗΣΙΑ – ΚΥΨΕΛΗ – ΓΑΛΑΤΣΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 πολιτιστικό κέντρο
ΟΠΑΝΔΑ, Καλογερά 18, 5μμ

Τ.Ε. ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4 Παιδαγωγικό,
Τρικούπη και Ναυαρίνου, 7μμ

Τ.Ε. ΝΟΤΙΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
ΚΑΠΗ Αργυρούπολης 2μμ

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 αίθουσα
δημοτικού συμβουλίου 5μμ

Τ.Ε. ΖΩΓΡΑΦΟΥ-ΙΛΙΣΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 αίθουσα
συλλόγου εργαζομένων
δήμου Ζωγράφου 7μμ

Τ.Ε. ΒΥΡΩΝΑ-ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 ΑΡΠΑ
(Νεαπόλεως 25) 6μμ

Τ.Ε. ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4
στέκι Ανυπότακτης
Καισαριανής 7.30μμ

Τ.Ε. Α' ΠΕΙΡΑΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 Δικηγορικός
Σύλλογος 12μμ

Τ.Ε. Β' ΠΕΙΡΑΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 αίθ. Δημοτικού
Συμβουλίου Νίκαιας 5.30μμ

Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ – ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ – ΘΗΣΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4 γραφεία 3ης
κοινότητας δήμου Αθήνας
(Τριών Ιεραρχών 74) 5.30μμ

Τ.Ε. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
δημαρχείο (Ματζαγριωτάκη
και Θησέως) 5.30μμ

Τ.Ε. ΚΟΛΩΝΟΥ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4

Τ.Ε. ΜΟΣΧΑΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Πολιτιστικό Κέντρο

Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου 5μμ

Τ.Ε. ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 ΕΔΟΘ 7μμ

Τ.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 Δέρκων 32

Τ.Ε. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 3μμ

Τ.Ε. ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 δημαρχείο
Συκεών 6μμ

Τ.Ε. ΧΑΝΙΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4 7μμ

Τ.Ε. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Εργατικό Κέντρο 5μμ
Τ.Ε. ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4 ΕΒΕ,
Αράτου 21, 6μμ

Τ.Ε. ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4, ΕΒΕ,
Αράτου 21, 6μμ

Τ.Ε. ΝΟΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4, ΕΒΕ,
Αράτου 21, 8μμ

Τ.Ε. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Λέσχη εργαζομένων
και νεολαίας 6μμ

Τ.Ε. ΞΑΝΘΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/4
Εργατικό Κέντρο 7μμ

Τ.Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
ΤΡΙΤΗ 17/4
Εργατικό Κέντρο 7μμ

Τ.Ε. ΕΥΒΟΙΑΣ –ΧΑΛΚΙΔΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4

Τ.Ε. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4

Τ.Ε. ΠΕΛΛΑΣ – ΝΑΟΥΣΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4

Τ.Ε. ΡΕΘΥΜΝΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4

Τ.Ε. ΥΓΕΙΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4 νοσοκομείο
Αγ.Σάββας 7μμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Το 1968 στις ΗΠΑ
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ 18 γραμμάρια 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 βιβλιοπωλείο Αμόνι 7μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Γιώργος Φαράντος

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Πικαπ 7.30μμ
Το 1968 στις ΗΠΑ
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ
Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ
Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών

Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Ποέτα 8μμ
Σχέσεις εξάρτησης – οι τράπεζες και οι φούσκες
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Ζωή 6μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Γιώτης 7μμ
Η επιστροφή του Μακεδονικού
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΠΕΤΡΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Μικρές Γεύσεις (Πλ. Τερψιθέα) 6.30μμ
Μπορούσε να σταματήσει η άνοδος του Χίτλερ;
Ομιλήτρια: Ξένη Κεσίνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Γυναίκες ενάντια στην καταπίεση – από την ατομική αντίδραση στη συλλογική πάλη
Ομιλητής: Γιώργος Βεργιάδης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Η μικρή Πλατεία 7.30μμ
Η αλήθεια πίσω από τους πατριωτικούς μύθους
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Βαβέλ 7μμ
170 χρόνια από το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Δημήτρης Παπαϊωάννου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Πολύκεντρο 8μμ
Μαρξισμός 2018 – η επικαιρότητα της επανάστασης
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Μαρξισμός 2018 – η επικαιρότητα της επανάστασης
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Goody’s 8μμ
Μαρξισμός 2018 – η επικαιρότητα της επανάστασης
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Σεβάχ 7μμ
50 χρόνια από τη δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης
● ΠΕΜΠΤΗ 19/4 καφέ Σεβάχ 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Μαρία Φώσκολου
● ΠΕΜΠΤΗ 26/4 καφέ Σεβάχ 7μμ
Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ-ΜΕΝΙΔΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Θεοσίτης (πλ. Αγ.Νικολάου) 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Βυζάντιο 8.30μμ
Βενεζουέλα – Χρειάζεται εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Πολύκεντρο 7μμ
Πριν 50 χρόνια: η δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ο Λένιν και το επαναστατικό κόμμα
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Σαρδανάπαλος (πλ.Άνοιξη) 7.30μμ
Η επιστροφή του Μακεδονικού
Ομιλήτρια: Ιόλη Μαυρέα

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ
Σχέσεις εξάρτησης – οι τράπεζες και οι «φούσκες»
Ομιλητής: Αντέμ Χουσεΐνκο

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
50 χρόνια από τη δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ
Ομιλητής: Φαίδωνας Κορακιανίδης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ.Νικο-λάου) 7μμ
Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12) 8μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΟΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Τρίπορτο 7μμ
Το 1968 στις ΗΠΑ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Pure 8μμ
Μαρξισμός 2018 – η επικαιρότητα της επανάστασης
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 δημαρχείο 7μμ
Μαρξισμός 2018 – η επικαιρότητα της επανάστασης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στοά Σαρκά, Α΄κτίριο, Β΄ ορ., 8μμ
Σχέσεις εξάρτησης – Οι τράπεζες και οι «φούσκες»
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4 Θόλος 7μμ
Γυναίκες ενάντια στην καταπίεση – από την ατομική αντίδραση στη συλλογική πάλη
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χήρα

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 12/4

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/4

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 8μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλατσίου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Κυψέλης και πλατεία Κανάρη 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλατεία
Ελευθερίας (Public) 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Έβερεστ, κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
“Τζάντε” Πετροπούλεως 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μες
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 12μες
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μες
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική πλατεία 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12 μες
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 11πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργάκη Ολυμπίου 12μες
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 12 μες
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 12μες
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Αμπελοκήπων 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ
ΒΟΛΟΣ πλατεία Αγ. Νικολάου 11πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγελού 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προ-

στατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην

ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιιουρική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά

τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα .....

Διεύθυνση .....

Πόλη .....

Τηλέφωνο .....

Σωματείο - Σύλλογος .....

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης, Αναεγάρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπίανος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναεγάρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

«Και ενώ παντού βαδίζει ο κόσμος εις κατάργησιν της απεργίας, ενώ θεσπίζονται νόμοι τιμωρούντες τας απεργίας και με την ποινήν του θανάτου ακόμη, εδώ, οι υπάλληλοι της Τραπεζής θεωρούν δικαίωμα ανεξέλεγκτον την απεργίαν, άνευ μάλιστα αιτίας και αφορμής. Δύνανται να κηρύξουν απεργίαν όχι διά μίαν μέραν, όχι διά μίαν εβδομάδα, αλλά δι' εν έτος. Και κατά την αντίληψιν των απεργών η Τράπεζα ουδέν δικαίωμα έχει να προασπίση εαυτήν και τα γενικότερα συμφέροντα τα οποία εξυπηρετεί».

Αυτά τα τρομερά κατήγγειλε σε μια συνεδρίαση του ΔΣ της Εθνικής Τράπεζας ο συνδιοικητής της **Κ. Ζαβιτσιάνος** τον Σεπτέμβρη του 1942. Είχε προηγηθεί, στις 9 του μηνός, η απεργία των εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα με κεντρική αιχμή των αιτημάτων το επισιτοτικό.

Αυτό το αποκαλυπτικό επεισόδιο περιλαμβάνει ο **Ακρίτας Καλούσης** στο βιβλίο «**Η δράση του Συλλόγου Εργαζομένων Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΣΥΕΤΕ) την περίοδο της Κατοχής Αντίστασης και την περίοδο των Δεκεμβριανών**». Είναι έκδοση της «Πρότασης Προοπτικής- Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης Εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα».

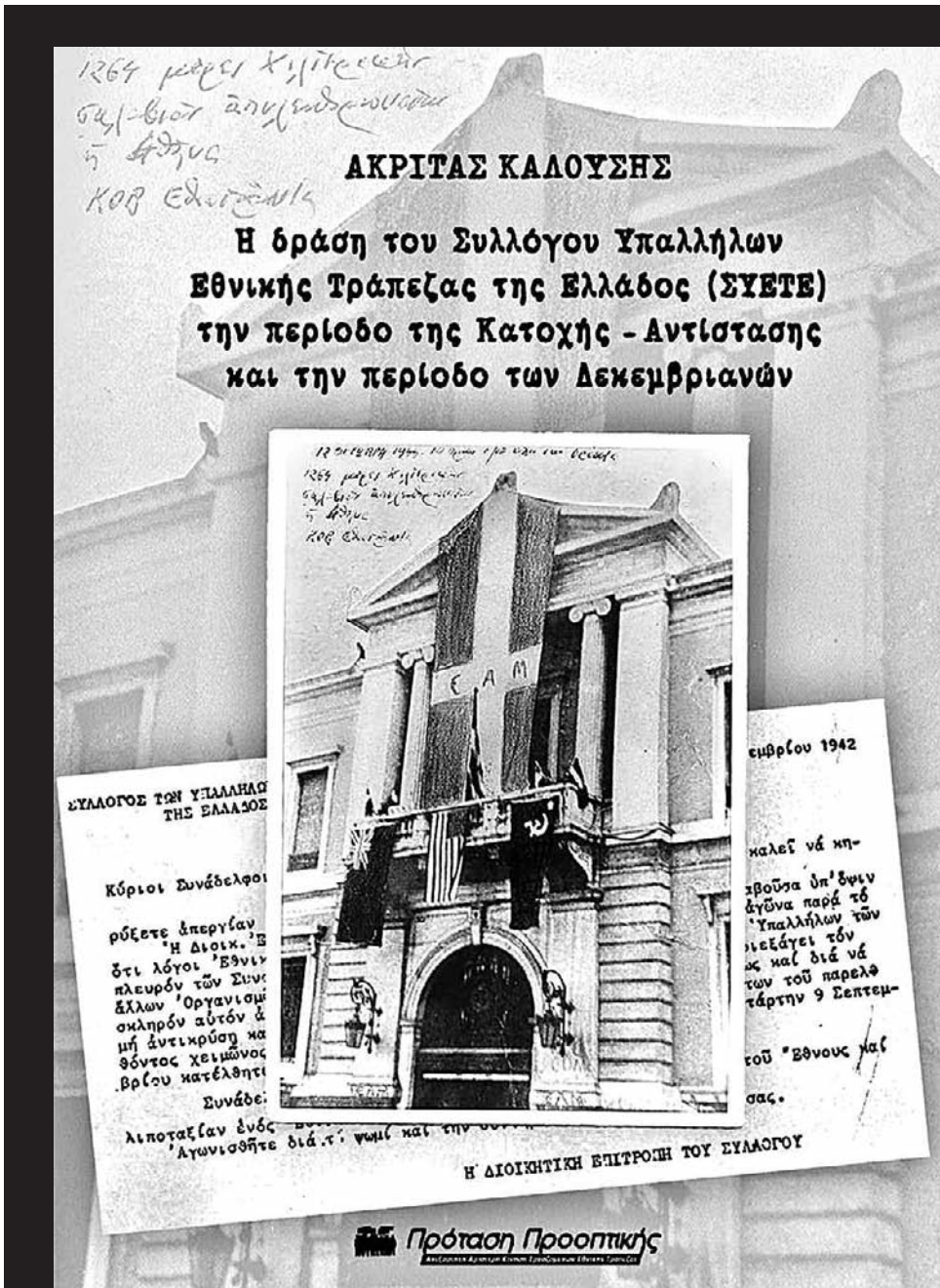
Ο **Κ. Ζαβιτσιάνος** ήταν προσωποποίηση της άρχουσας τάξης και η Εθνική Τράπεζα η ναυαρχίδα της. Δεξί χέρι του **Βενιζέλου** και ο υπουργός που πρότεινε και εφάρμοσε το νόμο «Περί μέτρων ασφαλείας του Κοινωνικού Καθεστώτος», το διαβόητο «Ιδιώνυμο» το 1929, έγινε αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομικών στη δικτατορία του **Μεταξά** το 1936, για να παραιτηθεί λίγους μήνες μετά. Όταν πέθανε ο **Μεταξάς** τον Γενάρη του 1941, το Παλάτι, με τη σύμφωνη γνώμη των Άγγλων, διόρισε πρωθυπουργό τον **Αλ. Κορυζή**, διοικητή της Εθνικής Τράπεζας. «Συνδιοικητής» και διευθύνων σύμβουλος εκλέχτηκε ο **Ζαβιτσιάνος**.

Το «Ίδρυμα» είχε πλήρη συνείδηση που βρίσκονται τα στρατηγικά του συμφέροντα. Η ναζιστική κατοχή ήταν ένα «ατύχημα», ένα διάλειμμα κατά το οποίο έπρεπε να εξασφαλίσει τη θέση του: η ΕΤΕ αγόρασε ένα σκασμό από χρεόγραφα επιχειρήσεων κοψοχρονιά για να μην «πέσουν σε ξένα χέρια». Όσο για τους υπαλλήλους έπρεπε να κάτσουν φρόνιμα και να υποστούν τις «θυσίες» -όχι όλοι βέβαια, οι διευθυντές ζούσαν πολύ διαφορετικά από τους απλούς «υπολογιστές» ή τους «κλητήρες».

«Κοινωνική ειρήνη»

Ο **Ζαβιτσιάνος** τυπικά δεν ήταν **δωσίλογος**, λίγους μήνες μετά η **δωσιλογική** κυβέρνηση του **Ι. Ράλλη** θα τον **έδωχνε** από τη θέση του. Όμως ήθελε, όπως ολόκληρη η αστική τάξη, **κέρδη από τον πόλεμο και «κοινωνική ειρήνη»**.

Το εντυπωσιακό είναι η ίδια η απεργία και ο σύλλογος που την οργάνωσε. Εκείνη την εποχή οι τραπεζοϋπάλληλοι με το ζόρι θεωρούνταν κομμάτι της εργατικής τάξης και οι σύλλογοί τους βρίσκονταν έξω από τις δομές του συνδικαλιστικού κινήματος, ακόμα και της ελεγχόμενης από την δικτατορία του **Μεταξά** ΓΣΕΕ. Η ηγεσία του **ΣΥΕΤΕ**, συγκεκριμένα, δεν έχανε την ευκαιρία να εκφράζει την ευγνωμοσύνη της στη Διοίκηση και φυσικά στη δικτατορία του **Μεταξά**. Αυτός ο «εργοδοτικός» σύλλογος έγινε προπύργιο σκληρών εργατικών αγώνων τα επόμενα χρόνια.

Οι ηρωικές παραδόσεις των τραπεζοϋπάλληλων

Η άνοιξη και το φθινόπωρο του 1942 είναι η περίοδος που το εργατικό κίνημα, αρχικά με κέντρο τους δημόσιους υπάλληλους, κάνει ορμητικά την εμφάνισή του και επιβάλλει ότι «δεν θα ξαναζήσουμε ένα χειμώνα σαν του 1941-42», το χειμώνα της πείνας και του θανάτου. Η απεργία στην Εθνική Τράπεζα εντάσσεται σε αυτό το κύμα των αγώνων. Στις πιο σκληρές συνθήκες που μπορεί να φανταστεί κανείς, η εργατική τάξη έχει την αυτοπεποίθηση και τη δύναμη να παλέψει συλλογικά και να έχει νίκες.

Οι αγωνιστές/τριες της Αριστεράς και του ΚΚΕ βρίσκονται στο κέντρο αυτής της προσπάθειας, μέσα από το Εργατικό ΕΑΜ που ιδρύθηκε τον Ιούλη του 1941. Αυτό συμβαίνει και στον **ΣΥΕΤΕ**. Την άνοιξη του '42 ο Σύλλογος έχει περάσει στα χέρια των αγωνιστών που είναι μέλη ή συνδέονται με το Εργατικό ΕΑΜ. Δεν είναι μόνο «πολιτική» η αλλαγή η νέα ηγεσία αποτελείται από χαμηλόβαθμους υπαλλήλους, δεν υπάρχει μέλος με βαθμό

ανώτερο από εκείνο του «λογιστή Α'».

Ο ιστορικός **Προκόπης Παπαστράτης** σημειώνει στο πρόλογο που έγραψε για το βιβλίο:

«Στο τραπεζικό χώρο, ο οποίος αριθμεί περίπου 15.000 υπαλλήλους και αποτελεί μικρογραφία της κοινωνίας της Κατοχής, το ΕΑΜ κάνει από νωρίς αισθητή την παρουσία του. Το παράδειγμα της Εθνικής Τράπεζας με τους 4.000 υπαλλήλους της είναι ενδεικτικό.

Όπως επισημαίνει ο **Ακρίτας Καλούσης**, η οργάνωση αυτή κάνει την πρώτη επίσημη εμφάνισή της στην απολογιστική συνέλευση του Συλλόγου Εργαζομένων τον Νοέμβριο του 1941. Το επόμενο βήμα είναι η εκλογή εαμικού Διοικητικού Συμβουλίου στον σύλλογο, τον Φεβρουάριο του 1942 εξέλεξε που σηματοδοτεί σειρά ενεργειών με πρωταρχικό στόχο την επίλυση του επισιτοτικού, στο πλαίσιο της συγκρότησης ενός ευρύτερου Προμηθευτικού Συνεταιρισμού, σε συνεργασία με τους συλλόγους της Τραπεζής της Ελλάδος και

της Κτηματικής.

Αυτές οι ενέργειες καταλήγουν στην συγκρότηση της Επιτροπής Συνεργασίας Τραπεζοϋπαλλήλικών Οργανώσεων, τον Ιούλιο του 1942, στην οποία κυριαρχούν στελέχη του εαμικού κινήματος».

Οι τραπεζοϋπάλληλοι συμμετέχουν στο μεγάλο εργατικό ξεσηκωμό ενάντια στην προσπάθεια των ναζί να επιβάλλουν την πολιτική επιστράτευση την άνοιξη του 1943. Η Γενική Απεργία που ακύρωσε την πολιτική επιστράτευση τον Μάρτη του 1943 είναι μια από τις κορυφαίες στιγμές της ταξικής πάλης και κόμβος για τη ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος της Αντίστασης. Τίποτα δεν ήταν το ίδιο μετά από εκείνη την αναμέτρηση.

«Ταξικό διμέτωπο»

Και στη συνέχεια το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς δίνουν ένα σκληρό δίμηνο αγώνα, με απεργίες, συγκεντρώσεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας. Οι τραπεζοϋπάλληλοι κερδίζουν αυξήσεις στους μισθούς, επέκταση των συσσιτίων στα «προστατευόμενα μέλη» των οικογενειών τους, χορήγηση πιστώσεων για ιματισμό, χορήγηση καύσιμης ύλης. Ο αγώνας, όπως υπογραμμίζει ο συγγραφέας «έχει ένα ταξικό διμέτωπο: την κυβέρνηση και τη διοίκηση».

Επισημαίνει επίσης ότι: «Αυτός ο απεργιακός αγώνας αντιμετώπισε μια σειρά απειλών, τρομοκρατικών δηλώσεων και συκοφαντιών για την οικονομική και μισθολογική κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι υπάλληλοι των τραπεζών που απεργούν. Στην εφημερίδα Καθημερινή, στις 8 Ιουνίου 1943, δημοσιεύονται αποσπάσματα των δηλώσεων του **Ι. Ράλλη** σχετικά με τις απολαβές των τραπεζικών υπαλλήλων, όπου επιχειρείται να αποδειχτεί ότι οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι αμείβονται όχι μόνο ικανοποιητικά, αλλά και πλουσιοπάροχα σε σχέση με τους υπόλοιπους εργαζόμενους».

Η επόμενη μεγάλη αναμέτρηση είναι η -λίγο ερευνημένη- «μάχη των χρεογράφων». Οι εργαζόμενοι της ΕΤΕ μπήκαν μπροστά για να αποκρούσουν την προσπάθεια της κατοχικής κυβέρνησης να αρπάξει το χαρτοφυλάκιο της Εθνικής με πρόσχημα την ενίσχυση των δημόσιων οικονομικών. Όπως αναφέρει ο **Α. Καλούσης**:

«Η στάση του **ΣΥΕΤΕ** ήταν καθοριστική στην υπόθεση αυτή. Η καθημερινή του παρουσία, σε συγκεντρώσεις υπαλλήλων και των μελών της ΔΕ έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων του τμήματος συναλλαγών, οι προκηρύξεις, οι απειλές κατά προσώπων (χαρακτηριστικό παράδειγμα η αναγραφή συνθημάτων στους τοίχους έξω από την οικία του συμβούλου **Κοφινά: ΚΟΦΙΝΑΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗ ΕΑΜ 28.10.43**) έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στις αποφάσεις του ΓΣ ώστε να παραχωρηθεί στο κράτος ένα μέρος -περίπου το 20% εν τέλει των χρεογράφων που αρχικά επιθυμούσε να εκποιήσει μέσω του δανεισμού».

Το βιβλίο του **Α. Καλούση** έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά μελετών για το εργατικό κίνημα της Αντίστασης. Σε μια περίοδο που το εργατικό κίνημα δίνει μεγάλες μάχες και ο κόμμος της Αριστεράς συζητάει και αναζητάει το δρόμο πέρα από τη χρεοκοπία του **ΣΥΡΙΖΑ**, ένα βιβλίο που θυμίζει τη δύναμη της τάξης μας και των συνδικάτων δεν μπορεί παρά να είναι και επίκαιρο και πολύτιμο.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΑΕΡΑΣ ΜΑΗ '68 ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ Με απεργίες και φοιτητικές καταλήψεις

Η μάχη των σιδηροδρομικών στη Γαλλία προχωράει και γίνεται η καρδιά της σύγκρουσης με τις μεταρρυθμίσεις του Μακρόν. Οι σιδηροδρομικοί, ένας από τους πιο οργανωμένους κλάδους της εργατικής τάξης στη Γαλλία, κάνουν δύο απεργίες σε κάθε πέντε μέρες δουλειάς για να μπλοκάρουν τη “μεταρρύθμιση” του σιδηροδρομικού δικτύου.

Η διοίκηση της εταιρείας στα πλαίσια της προπαγάνδας λέει πως μόνο το 43% συμμετέχει στην απεργία, αλλά όταν ρωτάται πώς γίνεται να έχουν μπλοκαριστεί όλα τα τρένα από το 43% των απεργών, λέει πως οφείλεται στη μεγάλη συμμετοχή (σχεδόν 80%) των μηχανοδηγών. Στην πραγματικότητα τα τρένα κινήθηκαν στους ρυθμούς που έχει επιβάλει το απεργιακό κίνημα, ένα στα πέντε για τις μεγάλες αποστάσεις και μεγάλες ταχύτητες, και ένα στα τρία τοπικά.

“Παράξενη κατάσταση”, δηλώνει ένας απεργός, “μας λένε ότι είμαστε τεμπέληδες, αλλά όταν βγαίνουμε σε απεργία δεν κινείται τίποτα”. Η διοίκηση λέει πως η απεργία έχει ήδη κοστίσει 100 εκατομμύρια ευρώ, αλλά υποστηρίζει πως η σύγκρουση με τους απεργούς είναι μονόδρομος γιατί αν δεν περάσουν οι μεταρρυθμίσεις δεν θα επιβιώσει η επιχείρηση. Στην πραγματικότητα, όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, η “μεταρρύθμιση” είναι διάλυση, όχι μόνο μέσω επίθεσης στα εργασιακά δικαιώματα, αλλά μέσω της κατάργησης όλων των τμημάτων που δεν είναι κερδοφόρα. Το σχέδιο είναι να μείνει ένας σιδηρόδρομος μικρός και κερδοφόρος που θα χαρίσει στους ιδιώτες.

Ο Μακρόν ξέρει πως οι σιδηροδρομικοί είναι ο αντίπαλος από τον οποίο θα κριθεί το μέλλον του. Λέει ότι δεν κάνει βήμα πίσω, κάνει επίδειξη σκληρότητας και ότι θα καταφέρει αυτό που δεν κατάφεραν όλοι οι προκάτοχοί του στην προεδρία της Γαλλίας, να τσακίσουν τον οργανωμένο συνδικαλισμό. Ετοιμάζει μια τηλεοπτική συνέντευξη αυτή τη βδομάδα για να γενικεύσει την αντίδραση απέναντι σε όσους αγωνίζονται. Προς το παρόν το αποτέλεσμα αυτής της στάσης είναι το ανάποδο. Σε διάφορα σημεία, οι τοπικές συνελεύσεις αποφασίζουν να ξεπεράσουν τα όρια της απεργίας που έχουν κηρύξει τα μεγαλύτερα συνδικάτα. Κάποιοι σταθμοί του Παρισιού έχουν πάρει απόφαση να

βγουν σε απεργία διαρκείας χωρίς διαλείμματα από τις 13 Απρίλη.

Ακόμη και οι δημοσιογράφοι που υποστηρίζουν την κυβέρνηση είναι αναγκασμένοι να παραδέχονται ότι το κλίμα στους δρόμους των μεγάλων πόλεων είναι υπέρ των σιδηροδρομικών. Αυτή τη βδομάδα η συμπαράσταση στην απεργία εκφράστηκε και αριθμητικά: ξεπέρασε το μισό εκατομμύριο ευρώ το ταμείο στήριξης που είχε ανοίξει μέσω ίντερνεντ το κίνημα συμπαράστασης στην απεργία για να ενισχυθεί το απεργια-

κό ταμείο των σιδηροδρομικών. Πάνω από 15 χιλιάδες άνθρωποι ήδη έχουν συνδεθεί με την πλατφόρμα για να δώσουν έστω και ένα ευρώ υπέρ των απεργών. Η κίνηση ξεκίνησε σαν μια “πρωτοβουλία προσωπικοτήτων”. “Όταν ήμουν νέος”, λέει ο κοινωνιολόγος **Ζαν-Μαρκ Σαλμόν**, “μαζεύαμε χρήματα για τους απεργούς με κουτιά στις γωνίες των δρόμων. Τώρα απλώς σκέφτηκα να επαναφέρουμε αυτή τη δράση μέσω ίντερνεντ”.

Το δεύτερο μεγάλο μέτωπο που έχει ανοίξει με τον Μακρόν είναι

οι φοιτητές και οι φοιτήτριες. Οι μάχες των φοιτητών επίσης έχουν ριζοσπαστικοποιηθεί και λόγω της επίδειξης πυγμής που επιχειρεί ο Μακρόν. Οι πρώτες καταλήψεις που ξεκίνησαν, τόσο απέναντι στο νέο νόμο (Βιντάλ) για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια, αλλά και σαν συμπαράσταση στους εργατικούς αγώνες κόντρα στο Μακρόν, βρέθηκαν ξαφνικά κάτω από την ασφυκτική πίεση και τις προκλήσεις πρυτάνεων, κοσμητόρων, φασιστών και αστυνομίας.

Οι επιθέσεις φασιστικών συμμοριών σε συνελεύσεις και κατειλημμένα κτίρια οδήγησαν σε μεγάλες διαδηλώσεις και μαζικότερες συνελεύσεις. Στη Νέα Σορβόνη αυτή τη βδομάδα, μια συνέλευση με συμμετοχή δύο χιλιάδων αποφάσισε συμμετοχή στο κίνημα των καταλήψεων.

Τώρα αναλαμβάνει δράση ακόμη περισσότερο η αστυνομία. Στη Ναντέρ έγινε εισβολή των CRS, των γαλλικών MAT, που έσπασαν συνέλευση ξυλοκοπώντας τους φοιτητές

και τις φοιτήτριες, με δεκάδες συλλήψεις και τραυματίες στα νοσοκομεία. Στη Ναντέρ είχε προηγουμένως οργανωθεί συνάντηση αντιπροσώπων από 35 πανεπιστήμια που συμφώνησαν να συντονίσουν τις κινητοποιήσεις τους. Σε καταλήψεις ή αποχές βρίσκονται δεκάδες πανεπιστήμια στο Παρίσι, τη Νάντ, την Γκρενόμπλ, την Τουλούζη, το Μονπελιέ και άλλα σημεία. Στη λογική της “πυγμής” εντάσσεται και η διάλυση των οδοφραγμάτων που βρίσκονταν στημένα ενάντια στο νέο αεροδρόμιο στη νοτιο-Νταμ ντε Λαντ. Ο Μακρόν έστειλε 2000 αστυνομικούς και θωρακισμένα οχήματα για να τρομοκρατήσει τους αγωνιστές.

Κέντρο οργάνωσης

50 χρόνια μετά το Μάη του '68 το φοιτητικό κίνημα προκαλεί πανικό στην γαλλική κυβέρνηση, ακριβώς γιατί φαίνονται οι δυνατότητες να ξαναμετατραπεί σε κέντρο οργάνωσης και συντονισμού για τους κλάδους που βγαίνουν σε απεργία. Ο Μακρόν χρησιμοποιεί τους φοιτητές για να δείξει ότι η βία που είναι διατεθειμένος να εξαπολύσει δεν σταματάει μπροστά σε τίποτα.

“Δεν θα υποχωρήσουμε απέναντι στο Μακρόν που θέλει να κλείσει τις πόρτες των πανεπιστημίων στην εργατική τάξη. Και επίσης θέλουμε να δείξουμε την υποστήριξή μας σε αυτούς που απεργούν”.

Το Σάββατο 14 Απρίλη είναι μέρα συνελεύσεων και τοπικών διαδηλώσεων για τους σιδηροδρομικούς, και η 19 του Απρίλη είναι η μεγάλη μέρα που θα κορυφωθούν οι διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Οι σιδηρο-

δρομικοί καλούν όλους τους άλλους κλάδους να βγουν σε απεργία και να διαδηλώσουν όλοι μαζί.

Ήδη, οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα έχουν βγει σε απεργία που επίσης πονάει πολύ τον Μακρόν. Η συμμετοχή είναι σχεδόν απόλυτη, τα σκουπίδια στο Παρίσι έχουν αρχίσει να συσσωρεύονται και γίνεται όλο και πιο αισθητή και σε άλλες πόλεις. Τη Δευτέρα οι απεργοί έκαναν την πρώτη τους εμφάνιση με διαδήλωση μπροστά στη βουλή. Παράλληλα συνεχίζονται οι απεργίες στην Air France. Τα συνδικάτα έχουν κηρύξει επτά μέρες απεργία τον τελευταίο ενάμιση μήνα και η επιχείρηση λέει πως “οι απώλειες εκτιμώνται σε 170 εκατομμύρια ευρώ”. Συμμετέχουν έντεκα συνδικάτα διάφορων κλάδων της εταιρείας και απαιτούν αυξήσεις τουλάχιστον 6%. Αυτό που ακολουθεί είναι συμμετοχή στις 19 Απρίλη μαζί με όλους τους εργαζόμενους, αλλά και δύο διήμερα απεργιών στις 17-18 Απρίλη, και 23 - 24 Απρίλη.

Ο Μακρόν θέλει να ηττηθούν οι σιδηροδρομικοί για να δημιουργηθεί παράδειγμα, να πάρουν το μήνυμα οι καπιταλιστές ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων. Αλλά κυρίως να πάρουν το μήνυμα οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες ότι ο δρόμος του αγώνα είναι κλειστός. Η επιτυχία της απεργίας και το άπλωμά της από τα Πανεπιστήμια μέχρι τα αεροδρόμια δείχνει στην αντίθετη κατεύθυνση. Και γι' αυτό η νίκη των αγώνων στη Γαλλία θα είναι νίκη για την εργατική τάξη σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Νίκος Λούντος

Φωτό 1 Απεργοί σιδηροδρομικοί διαδηλώνουν την Τρίτη 3 Απριλίου

Φωτό 2 Γενική συνέλευση σιδηροδρομικών απεργών στο σταθμό Παρί Νόρ

Φωτό 3 Λιθ, σιδηροδρομικοί περιφέρονται την απεργία των εργαζομένων στα Καρφούρ

Φωτό 4 Δευτέρα 9 Απρίλη: 2000 φοιτητές, καθηγητές και εργαζόμενοι αποφασίζουν κατάληψη και απεργία στη Σορβόνη

Οι αγώνες των καθηγητών στις ΗΠΑ ήδη έχουν μετατραπεί σε ρεύμα που περνάει από πολιτεία σε πολιτεία. Μετά τη μεγάλη νίκη που πέτυχαν οι εκπαιδευτικοί στη Δυτική Βιρτζίνια το Φλεβάρη, έχει ξεκινήσει μια μεγάλη μάχη στην Οκλαχόμα, αλλά και στο Κεντάκι, ενώ ήδη έκαναν τα πρώτα βήματα στην Αριζόνα. “Δεν έχουμε ξαναδεί τέτοιο άπλωμα φωτιάς”, λέει η Λίλι Έσκελσεν Γκαρσία, πρόεδρος της μεγαλύτερης ομοσπονδίας εκπαιδευτικών, η οποία αποκαλεί τις εξελίξεις “εκπαιδευτική άνοιξη”.

Στην Οκλαχόμα έχουν βγει σε απεργία διαρκείας και συνεχίζουν για δεύτερη συνεχόμενη βδομάδα. Η διαδήλωση της δεύτερης Δευτέρας (9 Απρίλη) στην πρωτεύουσα Οκλαχόμα Σίτι ήταν μεγαλύτερη από την προηγούμενη βδομάδα. Ο **Αλμπέρτο Μορεχόν**, οργανωτής ενός από τα δύο βασικά γκρουπ στο φέισμπουκ που έχουν κεντρικό ρόλο στην απεργία της Οκλαχόμα μεταφέρει την εμπειρία από τη Δ. Βιρτζίνια. “Οι συνάδελφοι στη Βιρτζίνια μας είχαν πει ότι το πιο κρίσιμο σημείο είναι πώς θα πάει η δεύτερη Δευτέρα”.

Στο επίκεντρο της μάχης στην Οκλαχόμα είναι οι μισθοί και η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί εκεί είναι οι πιο κακοπληρωμένοι σε ολόκληρες τις ΗΠΑ. Ζητάνε 200 εκατομμύρια δολάρια αύξηση στον προϋπολογισμό για τα σχολεία μέσα στα επόμενα τρία χρόνια. Οι καταγγελίες των εκπαιδευτικών αλλά και των μαθητών και των γονιών μοιάζουν να προέρχονται από τριτοκοσμική χώρα και όχι από την καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού. Καρέκλες και θρανία που τα φέρνουν απ’τό σπίτι, ταβάνια που πέφτουν, απάνθρωπες συνθήκες όταν κάνει ζέστη και κρύο. Και όχι μόνο αυτά: δεν υπάρχουν αρκετά βιβλία και οι μαθητές τα δανείζονται εκ περιτροπής, υπάρχουν μέρες που κόβεται το ρεύμα για να γίνει οικονομία στον προϋπολογισμό και αν είναι σκοτεινά, πρέπει να επιστρατευτούν φακοί ή λάμπες με μπαταρία. Η μη ανένωση των βιβλίων σημαίνει ότι στο μάθημα της τεχνολογίας οι μαθητές μαθαίνουν πώς ήταν οι υπολογιστές το 1999. Ενώ η υποχρηματοδότηση έχει οδηγήσει τα σχολεία να ξαναφτάσουν τους 35 μαθητές ανά τάξη.

Με αφορμή την Οκλαχόμα έχει ανοίξει ένα πανεθνικό θέμα σχετικά με την κατάσταση των σχολείων. Ένα άρθρο στους Τάιμς της Νέας Υόρκης επισημαίνει πως τα 200 εκατομμύρια που ζητάνε στην Οκλαχόμα είναι ψίχουλα. Μόνο η προστασία από τους κυκλώνες

«Εκπαιδευτική άνοιξη» στις ΗΠΑ

Απεργοί εκπαιδευτικοί στην Οκλαχόμα

απαιτεί ένα κονδύλι ενός δισεκατομμυρίου. Η εγκατάλειψη και η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης έχει αφήσει τα κτίρια σε ολόκληρη την επικράτεια εντελώς απροστάτευτα στις φυσικές καταστροφές, από σεισμούς μέχρι πλημμύρες και οι ειδικοί προειδοποιούν ότι δεν θα αργήσει ένα μοιραίο γεγονός.

Η απεργία έχει ήδη φέρει αποτελέσματα. Ο κυβερνήτης βρήκε ξαφνικά 50 εκατομμύρια δολάρια έξτρα για τα σχολεία, κάποιες αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών και άλλων εργαζόμενων. Η προσφορά απορρίφθηκε από τους απεργούς και η μάχη συνεχίζεται. “Νομίζω ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί, μέχρι οι εκπαιδευτικοί να δουν ψηφισμένους τους νόμους για πλήρως χρηματοδοτημένη εκπαίδευση που είναι αναγκαίοι”, δηλώνει στο CNN η **Κάρι Χιλ**, διοικητική σε δημοτικό σχολείο που κατέβηκε στη διαδήλωση για να συμπαρασταθεί στους απεργούς.

Ο **Τζιμ Ασεβέντο** ήρθε από τα βορειοδυτικά της πολιτείας για να διαδηλώσει: “Παίρνουμε όλο και πιο πολλή συμπαράσταση μέρα με τη μέρα. Σήμερα κλείνω μια βδομάδα εδώ.” Μια

ομάδα 100 εκπαιδευτικών έφτασε με μια πορεία 150 χιλιομέτρων από την Τάλσα στην Οκλαχόμα Σίτι, για να στηρίξουν την απεργία. “Είναι μια απίστευτη εμπειρία. Υπάρχει συντροφικότητα και θετικός ενθουσιασμός παντού”.

Στο δρόμο

Στο Κεντάκι οι αιτίες που έσπρωξαν τους εκπαιδευτικούς να βγουν στο δρόμο είναι παρόμοιες. Όμως η αφορμή ήρθε με μια επίθεση στο συνταξιοδοτικό. Η κυβέρνηση πέρασε μια ξαφνική νομοθεσία, μέσα από άσχετο νομοσχέδιο, που αφήνει τις συντάξεις των εκπαιδευτικών στο έλεος των χρηματαγορών, αυξάνοντας παράλληλα τα όρια συνταξιοδότησης. Οι εκπαιδευτικοί οργάνωσαν σχεδόν αμέσως μια μεγάλη διαδήλωση προς το Καπιτώλιο, στο Φράνκφορτ, την πρωτεύουσα της πολιτείας, και έβαλαν μπρος για απεργία. Όλοι τονίζουν πόσο πολύ επηρέασε για αυτά τα αντανάκλαστικά το παράδειγμα της Δ. Βιρτζίνιας και της Οκλαχόμα. Ο κυβερνήτης του Κεντάκι τώρα απειλεί: “Είναι παράνομο να απεργήσουν οι εκπαιδευτικοί. Δεν θα τους συ-

νιστούσα να το κάνουν. Θα δουν ότι θα αποδειχτεί λάθος”.

Σε όλες τις περιπτώσεις ήταν η οργή και η οργάνωση από τα κάτω που έσπρωξε μπροστά τους αγώνες. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες έχουν συνηθίσει στις συνεννοήσεις κορυφής. Το ίδιο έκαναν και στην Δ. Βιρτζίνια. Στην πρώτη ευκαιρία αποδέχτηκαν το συμβιβασμό με την κυβέρνηση, αλλά η συμφωνία έσπασε από τα κάτω. Η υποστήριξη των γονιών και των μαθητών είναι αυτή που δίνει δύναμη και σπάει τη δύναμη της προπαγάνδας ότι οι εκπαιδευτικοί ενδιαφέρονται μόνο για την τσέπη τους και ότι αδιαφορούν για την κατάσταση που δημιουργείται όταν οι μαθητές πρέπει να μείνουν εκτός σχολείου στη διάρκεια της απεργίας.

Την περασμένη Τετάρτη στους δρόμους βγήκαν και οι εκπαιδευτικοί στην Αριζόνα. Πάνω από 1000 διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο Τουσόν, ενώ είχαν προηγηθεί τοπικές συγκεντρώσεις στα προαύλια των σχολείων. “Νομίζω ότι η απεργία είναι αναπόφευκτη εκτός αν μεσολαβήσει κάτι πολύ δραστικό”, λέει ο **Ντέρεκ Χάρις**, εκπαιδευτικός στο Τουσόν. Η πρωτοβουλία “Ενωμένοι Εκπαιδευτικοί της Αριζόνας” που οργανώνει τις κινητοποιήσεις απαιτεί 20% αυξήσεις στους μισθούς, ώστε να φτάσουν κοντά στον εθνικό μέσο όρο.

Και οι τρεις πολιτείες έχουν Ρεπουμπλικάνους κυβερνήτες που εκλέχτηκαν στη βάση της λογικής “περικοπές φόρων, λιγότερο κράτος”. Οι αγώνες των εκπαιδευτικών έρχονται σε σύγκρουση με την καρδιά αυτής της λογικής. Τα συνδικάτα συνδέουν τα αιτήματά τους με το αίτημα για κατάργηση των νόμων που μειώνουν τη φορολογία στους πλούσιους. Επίσης κάνουν σύνδεση με το πολυδιαφημισμένο “τέλος της κρίσης”. Παντού ζητάνε να επανέλθουν τα ποσοστά χρηματοδότησης εκεί που ήταν πριν από την κρίση. Οι κυβερνήσεις εκμεταλλεύτηκαν την κρίση για να χτυπήσουν πρώτα και κύρια την δημόσια παιδεία, και τώρα το μόνο που υπόσχονται για να καλυφθούν τα κενά που έχουν προκύψει είναι να χρηματοδοτηθούν πιο γενναϊόδωρα οι ιδιωτικές “πρωτοβουλίες”.

Ν.Λ.

Η Γουίνι Μαντέλα που πέθανε την περασμένη βδομάδα υπήρξε πολλά περισσότερα από “σύζυγος του Νέλσον Μαντέλα”. Αντιπροσώπευε τα πιο γενναία στοιχεία του αγώνα ενάντια στο apartheid στη Νότια Αφρική, αλλά και τις αδυναμίες αυτού του αγώνα.

Ήταν έφηβη όταν επισημοποιήθηκε το apartheid, η συστηματική καταπίεση στη βάση του χρώματος. Η μαύρη πλειοψηφία της χώρας, χωρίς ψήφο και χωρίς δικαιώματα ήταν αναγκασμένη να ζει σε περιοχές χωριστές από τους λευκούς αποκλεισμένη από κάθε δημόσια παροχή. Η Γουίνι βρήκε δουλειά σε νοσοκομείο και στα 22 της χρόνια ήδη συμμετείχε στο γυναικείο κίνημα ενάντια στους νόμους που περιόριζαν την ελεύθερη μετακίνηση των μαύρων. Οι μαύροι κινούνταν με εσωτερικά διαβατήρια και έπρεπε να δικαιολογούν που και γιατί ταξιδεύουν. Η Γουίνι ανέλαβε ηγετικό ρόλο στη Γυναικεία Λίγκα του ANC (του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου). Όλα αυτά θα ήταν από μόνα τους αρκετά για να αντιμετωπίσει τη βία του κράτους. Όμως η καταδίκη του Μαντέ-

Η αντιφατική ζωή της Γουίνι Μαντέλα

λα σε ισόβια το 1964 (με τον οποίο είχε γνωριστεί το 1958) σήμανε πως η Γουίνι μπήκε στο στόχαστρο ολόκληρου του κρατικού μηχανισμού. Της απαγόρευαν να μιλάει δημόσια, έπρεπε να παρουσιάζεται στην αστυνομία κάθε μέρα και να γυρνάει σπίτι της πριν της 18.30. Ήταν μια διαδικασία που, όπως έλεγε η ίδια, “με έμαθε πώς να μισώ”.

Όμως συνέχισε τους αγώνες. Οργάνωσε την υποστήριξη στους μαθητές στην μεγάλη εξέγερση του Σοβέτο το 1976. Το κίνημα έφτασε κοντά στη νίκη στη δεκαετία του ‘80, όμως η καταστολή του ‘86 απείλησε να πιασώσει τα πάντα. Η πολιτική του ANC, να ψάχνει λύσεις από τα πάνω, οδηγήθηκε σε ακόμη βαθύτερα αδιέξοδα. Πολλές οργανώσεις του μετατράπηκαν σε εσωτερική αστυνομία του κινήματος και η Γουίνι έπαιξε κομβικό ρόλο σε αυτή τη στροφή. Όλη η αντίφαση εκείνης της περιόδου συμπυκνώνεται στον περίφημο λόγο

της “με τα σπέρτα μας και τα κολιέ μας θα απελευθερώσουμε αυτή τη χώρα”. Τα “κολιέ” ήταν τα καμένα λάστιχα με τα οποία εκτελούνταν οι “προδότες”, αλλά πολλές φορές επρόκειτο για αθώους ή για αγωνιστές που έβγαιναν “εκτός γραμμής”.

Η Γουίνι έγινε υπουργός μετά την πτώση του apartheid, αλλά δεν μπόρεσε να μπει στο καλούπι. “Ο Μαντέλα μας απογοήτευσε”, τόλμησε να πει. “Αποδέχθηκε μια κακή συμφωνία για τους μαύρους. Η οικονομία συνεχίζει να είναι λευκή”. Τελευταία δήλωνε θετική για το EFF (Αγωνιστές για την Οικονομική Ελευθερία), κόμμα που έσπασε από τα αριστερά του ANC. Η Γουίνι έδωσε τα καλύτερά της χρόνια στη μάχη ενάντια στην καταπίεση, αλλά μέσα από μια πολιτική που επιειδή δεν ήθελε να σπάσει τα όρια του καπιταλισμού, τελικά δεν μπόρεσε να σπάσει ούτε και τα όρια του ρατσισμού.

Για τη «στήριξη» της Ελλάδας από την ΕΕ και για την «επιτυχία» της συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας – Ελλάδας θριαμβολογούν η Ελληνική κυβέρνηση και το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής, την ίδια στιγμή που ετοιμάζουν αλλαγές στη διαδικασία ασύλου. Αλλαγές που θα σημάνουν ανυπέρβλητα εμπόδια στους πρόσφυγες και ακόμη πιο γρήγορες μαζικές απελάσεις.

Το νομοσχέδιο που ετοιμάζεται, πρόκειται να κατατεθεί και να ψηφιστεί, σύμφωνα με τα λεγόμενα του νέου υπουργού **Δ. Βίτσα**, μέχρι το τέλος Απριλίου. Στόχος θα είναι η ραγδαία συντόμευση των προθεσμιών για τη διαδικασία ασύλου, καθώς και η μείωση των σταδίων της διαδικασίας από τέσσερα σε τρία. Σε συνέντευξή του στην Αυγή ο Βίτσας τονίζει ότι μέρος της συμφωνίας είναι και οι οικογενειακές επανενώσεις (στις οποίες ωστόσο ισχύει πλαφόν), ότι το υπουργείο πρόκειται να κρατήσει τους συμβασιούχους «για να μη χαθεί η τεχνογνωσία» και ότι οι επιτροπές που θα εξετάζουν σε δεύτερο βαθμό τις αιτήσεις ασύλου θα αυξηθούν.

Κι αν το υπουργείο προσπαθεί να δείξει καλύτερο πρόσωπο και διαφοροποίηση από τις πολιτικές επιλογές του Μουζάλα, η πραγματικότητα είναι άλλη. Ο πρώην υπουργός είχε επιχειρήσει να εισάγει το ίδιο νομοσχέδιο τον περασμένο Δεκέμβριο, το οποίο προκάλεσε αντιδράσεις στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ (επιπρόσθετα, το ...αγκάθι της έγκρισης ασύλου είχε αντιμετωπιστεί από το υπουργείο με έναν πολύ αποφασιστικό τρόπο, νωρίτερα, το καλοκαίρι του 2016: ξηλώθηκαν οι επιτροπές που τολμούσαν να μην εγκρίνουν την Τουρκία ως ασφαλή τρίτη χώρα).

Στην ουσία τους, οι αλλαγές που ετοιμάζονται σήμερα, βρίσκονται σε ευθυγράμμιση με

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

Αποτροπή προσφύγων με κάθε μέσο

Από την Διεθνή Μέρα Δράσης ενάντια στο ρατσισμό στις 17 Μάρτη στην Αθήνα

τη μέχρι τώρα πολιτική της ΕΕ-φρούριο, το ποδοπάτημα του διεθνούς δικαίου και των δικαιωμάτων των προσφύγων με στόχο τη στεγανοποίηση των συνόρων. Τα χρήματα που δίνονται σε Ελλάδα και Τουρκία, μόνο κατ' όνομα γίνονται πρόνοια για τους πρόσφυγες. Ακόμη και αν τα 180 εκατομμύρια που ετοιμάζεται να πάρει η Ελλάδα μέσα στην άνοιξη πάνε πράγματι σε πρόγραμμα στέγασης και σίτισης όπως λέει ο επίτροπος Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Διαχείρισης Κρίσεων **Χ. Στυλιανίδης**, δεν πρόκειται παρά για ένα μπάλωμα που

δεν θα βάλει τέλος ούτε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ούτε στις απελάσεις.

Η «επιτυχία» για την οποία πανηγυρίζουν είναι στην πραγματικότητα η αποτροπή, με κάθε μέσο, των προσφύγων να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Σύμφωνα με την σελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η συμφωνία έχει ήδη μειώσει τις αφίξεις κατά 98%. Το άμεσο αποτέλεσμα είναι ο εγκλωβισμός των προσφύγων στην Τουρκία, πάλι με χρήματα της ΕΕ. Επιπλέον, αυτό που δεν γράφει καμία σελίδα και δεν αναφέρει κα-

νένας επίτροπος είναι το τίμημα της συμφωνίας στο Αιγαίο και την Ελλάδα: οι εκατοντάδες πνιγμοί τα τελευταία δύο χρόνια, το καθεστώς κράτησης στα νησιά –και όχι μόνο-, οι θάνατοι από το κρύο και τις κακουχίες, οι απαγωγές και οι ξυλοδαρμοί μεταναστών στον Έβρο από αστυνομία και παρακρατικές ομάδες. Ο νέος στόχος της ΕΕ που καλείται να υλοποιήσει το υπουργείο, είναι αυτό το 98% να προχωρήσει στην 100% αποτροπή των προσφύγων να φτάσουν στην Ευρώπη, με το τίμημα να γίνεται ακόμα πιο βαρύ.

Η λύση για τους πρόσφυγες και τις τοπικές κοινωνίες είναι το άνοιγμα των συνόρων, η σταθερή στέγαση μέσα στις πόλεις για όλους/ες, οι γρήγορες διαδικασίες έγκρισης ασύλου με τη στελέχωση περισσότερων επιτροπών, η πρόσβαση στα σχολεία για όλα τα προσφυγόπουλα. Δηλαδή ο αντίποδας της «επιτυχίας» της συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας – Ελλάδας. Το αντιρατσιστικό κίνημα μπορεί και πρέπει να σταματήσει αυτή την «επιτυχία».

Αφροδίτη Φράγκου

Η δίκη της ΧΑ συνεχίζεται

Απρίλης: 16/4, 18/4, 20/4, 24/4 και 25/4 στον Κορυδαλλό. 23/4 στο Εφετείο.

Μάης: 2/5, 15/5, 17/5, 24/5, 29/5 και 30/5 στον Κορυδαλλό. 9/5, 16/5 και 21/5 στο Εφετείο.

Ως τότε η κυβέρνηση θα ξεπλένει τους χρυσαυγίτες;

Συνέχεια από τη σελ. 3

Αμέσως μετά, οι τηλεφωνικές κλήσεις ανάμεσα σε στελέχη της ΧΑ που ακούστηκαν στην αίθουσα του δικαστηρίου αποκάλυψαν και το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι για την εγκληματική οργάνωση και εκατοντάδες επιθέσεις θα μπορούσαν να είναι πολύ περισσότεροι.

Οι ίδιοι οι χρυσαυγίτες σε δεκάδες σημεία στις συνομιλίες τους τις ημέρες μετά τη δολοφονία, ομολογούν, ξανά και ξανά, ότι περιστατικά όπως η δολοφονική εισβολή στο σπίτι των Αιγυπτίων, τα μαχαιρώματα αλλοδαπών, οι επιθέσεις σε αριστερούς αλλά και τα μπραβιλικία και οι προστασίες ήταν η καθημερινότητά τους. Πολλοί από αυτούς ρητά και κατηγορηματικά δείχνουν αμετανόητοι για αυτές τις πράξεις, και τότε (όπως φαίνεται στα τηλέφωνα) και σήμερα. Οι πράξεις τους το αποδεικνύουν πέρα από κάθε αμφιβολία: δύο χρυσαυγίτες, ανάμεσά τους ο Δεβελέκος, πρωτοπαλίκaro του Μιχαολιάκου, ταυτοποιήθηκαν για την πρόσφατη δολοφονική επίθεση στη Φαβέλα και την Ε. Τομπατζόγλου. Κι αυτό είναι ένα μόνο από τα πολλά παραδείγματα συνέχισης της εγκληματικής δράσης της ΧΑ ενώ βρίσκειται σε εξέλιξη η δίκη.

Πρόκειται για μια οργάνωση που, αποδεδειγμένα πλέον, έχει κεντρική γραμμή για οπλοφορία και πολλά μέλη της έχουν καταδικαστεί γι' αυτό, ενώ ταυτόχρονα έχει συνδέσεις και μέλη μέσα στην αστυνομία χάρη στις

οποίες προλαβαίνει και κρύβει το οπλοστάσιο για να αποφεύγει τις έρευνες στα «γραφεία»-ορμητήριά της. Σε αυτή την οργάνωση, βουλευτές και κυβέρνηση επιτρέπουν όχι μόνο να κυκλοφορεί ελεύθερη αλλά να συμμετέχει και να φωτογραφίζεται σε επίσημες τελετές.

Θα μπορούσε να είναι ο αιφνιδιασμός η αιτία; Πριν δυο βδομάδες μάθαμε ότι είναι οργανωμένοι εγκληματίες; Φυσικά και όχι. Πολύ πριν το ξεκίνημα των αναγνωστών εγγράφων, πάνω από 140 μάρτυρες πέρασαν από τη δικαστική αίθουσα. Στη συντριπτική τους πλειονότητα έδωσαν αυτήν ακριβώς την εικόνα καθημερινής εγκληματικής δράσης και τρομοκρατίας.

Έξι πρώην μέλη της οργάνωσης μίλησαν για βίαιες δράσεις, διασυνδέσεις με την ΕΛΑΣ, οπλοστάσια. Δεκάδες επιθέσεις στις οποίες οι δράστες ήταν χρυσαυγίτες έφταναν στη δημοσιότητα εδώ και τουλάχιστον 20 χρόνια. Επίσημα έγγραφα όπως το αμετάκλητο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών αλλά και έρευνες από ανεξάρτητες αρχές όπως ο Συνήγορος του Πολίτη και η ΕΕΔΑ θα έπρεπε να είχαν κάνει σαφές στην κυβέρνηση ότι δεν μπορεί να υπάρξει ούτε τετραγωνικό χιλιόστο ακόμη και στις πιο αντιδραστικές εκδηλώσεις διαθέσιμο για τους ναζιστές. Κυρίως, η ασταμάτητη δράση του αντιφασιστικού κινήματος και οι μάχες της εργατικής τάξης να απομονώσουν τους δολοφόνους όλα τα τελευταία χρόνια δεν αφήνουν περιθώριο στην κυβέρνηση να αναβάλλει άλλο να πάρει ξεκάθαρη θέση απέναντί τους.

...και τις σχέσεις τους με την ΕΛΑΣ;

Την προσπάθεια του αναπληρωτή υπουργού ΠροΠο Ν. Τόσκα να ξεπλένει την ΕΛΑΣ από τις στενές της σχέσεις με την ΧΑ καταγγέλει σε άρθρο του στην ΕφΣυν (10/4) ο πρώην πρόεδρος της ΕΕΔΑ Κωστής Παπαϊωάννου. Στις 6/4 ο Τόσκας δήλωσε προκλητικά: «**Θέλω να υπενθυμίσω το τεράστιο λάθος επί εποχής κ. Δένδια, που είχε βαφτίσει τους μισούς αστυνομικούς χρυσαυγίτες και κυνηγούσε όποιον είχε ενθώμιο από μια βολή, έναν κάλυκα ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο!**»

Η πραγματική καταγγελία σε βάρος του υπουργείου επί εποχής Δένδια θα έπρεπε να είναι ότι έβγαλε λάδι την αστυνομία παρουσιάζοντας λίγα και αποσπασματικά στοιχεία. Όπως η ίδια η πραγματικότητα έχει αναδείξει, τα ποσοστά των δυνάμεων καταστολής που ψήφιζαν ΧΑ στο παρελθόν έφτανε στα ειδικά εκλογικά τμήματα μέχρι και το 60%. Η πραγματικότητα έχει αναδείξει ότι μέλη της ΧΑ ήταν και είναι μέσα στην αστυνομία και το στρατό. Πραγματικότητα επίσης είναι το ακαταδίωκτο της ΧΑ, η προσπάθεια συγκάλυψης υποθέσεων, η σύμπτωση ΕΛΑΣ-ΧΑ στις ρατσιστικές πρακτικές στο δρόμο και στα ΑΤ. (Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το περιστατικό που περιέγραψε στην δίκη της ΧΑ η Β. Κατριβάνου, από το 2012, όταν είχε πάει σε συμπαράσταση των 15 αναρχικών της αντιφασιστικής μοτοπορείας που βασανίστηκαν στο τμήμα, και οι αστυνομικοί της φώναζαν το γνωστό σύνθημα «αίμα τιμή»).

Στο άρθρο του ο Κ. Παπαϊωάννου τονίζει: «Ο κ. Τόσκας επιχειρεί –πιθανολογούμε για λόγους που εξηγούνται από δυναμικές και ισορροπίες με τη φυσική ηγεσία και τους συνδικαλιστές της ΕΛΑΣ- να κλείσει βεβιασμένα μια συζήτηση που μπορεί να κλείσει μόνο κατόπιν έρευνας και δημοσίου πορίσματος. Δεν διαγράφονται με αφοριστικές δηλώσεις οι καταγγελίες για τις σχέσεις του ακροδεξιού ποινικού περιθωρίου με την αστυνομία, τις εκλεκτικές συγγένειες και το πέπλο σιωπής και συγκάλυψης».